

การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ศรัณย์ภรณ์ นาคา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี

สารนิพนธ์
ของ
ศรัณย์ภรณ์ นาคา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2554

ศรัณย์ภรณ์ นาคา. (2554). การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยชลบุรี. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน ระหว่างวันที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ 2554 ณ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ร่วมกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test แบบ Dependent และค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูพี่เลี้ยงและนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแสดงความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่งผลให้นักเรียนมีระดับความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

USING ENGLISH CAMP ACTIVITIES TO ENHANCE COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING
ABILITY OF MATTAYOMSUKSA 3 STUDENTS OF PRINCESS CHULABHORN'S
COLLEGE CHONBURI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2011

Sarunporn Naka. (2011). *Using English Camp Activities to Enhance Communicative English Speaking Ability of Mattayomsuksa 3 Students of Princess Chulabhorn's College Chonburi*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor: Assoc. Prof. Chaleosri Pibulchol.

The objective of this research was to study the effect of English camp activities to enhance communicative English speaking ability of Mattayomsuksa 3 students of Princess Chulabhorn's College Chonburi.

The samples of this study were 30 secondary Mattayomsuksa 3 students of Princess Chulabhorn's College Chonburi. The experiment was conducted during February 17–19, 2011.

The instruments used to collect the data included the package of English language camp activities, the pre-test and the post-test of communicative English speaking, and the questionnaires to survey the opinion of students and teachers concerning English camp activities. The data collected were statistically analyzed by mean scores, standard deviation and t-test for dependent samples.

The result of the study showed that after the use of English camp activities, there was a significant increase in the students' communicative English speaking ability at the significant level of .01 . The opinion of the students and the teachers who participated in English camp activities was that English camp activities were suitable to enhance students' communicative English speaking ability. The students' communicative English speaking ability was improved.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ด้วยความเอื้ออาทร และเอาใจใส่เป็นอย่างดีเสมอมา ตลอดจนเป็นประธานการสอบเค้าโครงและประธานการสอบปากเปล่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสมอ และอาจารย์ ดร.พนิตา กุลสิริสวัสดิ์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อัญชลี จันทร์เสมอ อาจารย์ ดร. อรพรรณ วีระวงศ์ อาจารย์ปิยวรรณ กุลมัย และรองผู้อำนวยการปรีชา ไพรินทร์ ที่กรุณารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้เขียนบทความ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยใช้ค้นคว้าประกอบการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสุวิทย์ ชี้อตตรง ผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ชลบุรี ที่สนับสนุน ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณฝ่ายบริหาร คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ชลบุรี ทุกคนที่กรุณาช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ Mrs. Nancy F. Macsipoc และ Miss Theresa Nikole Eves ที่กรุณาช่วยตรวจทานและแก้ไขภาษาอังกฤษที่ใช้ในแบบทดสอบภาษาอังกฤษ คู่มือการจัดกิจกรรมและเป็นวิทยากรประจำค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้เพราะได้รับการสนับสนุนจากนาวาอากาศโท มาโนชญ์ นาคา และนางนพกมล นาคา คุณพ่อและคุณแม่ ที่คอยให้กำลังใจและกำลังทรัพย์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาเสมอมา

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบูรพการีผู้ให้ชีวิต ครู อาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบบูชาพระคุณท่าน

ศรัณย์ภรณ์ นาคา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ที่มาของการวิจัย.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	7
ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ.....	7
จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ.....	8
ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ.....	9
ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
ระยะเวลาในการทดลอง.....	35
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	36
การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	48
ความมุ่งหมายของการวิจัย	48
วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	49
อภิปรายผลการวิจัย	50
ข้อเสนอแนะ.....	56
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	63
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	107

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรมและเกมทางภาษา.....	67
2 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษ.....	103
3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test) แสดงการเปรียบเทียบความ สามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	44
4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและ ครูที่เลี้ยงต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	45
5 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร.....	104
6 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามจากแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	105
7 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร.....	106

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นเพราะเราไม่เพียงแต่ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ต้องการและการประกอบอาชีพเท่านั้นแต่ยังใช้เพื่อการเจรจาต่อรอง การแข่งขันและความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมือง อีกทั้งสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้คนในสังคมโลกที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติเพื่อที่จะปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยในปัจจุบันมากขึ้น ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ฉลากสินค้า ป้ายโฆษณา ตำราวิชาการต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต การเรียนรู้ภาษาไทยเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตในสังคมโลกแห่งความก้าวหน้าในปัจจุบันได้ คนไทยจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ รวมทั้งการสื่อสารที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีจึงได้เปรียบในการสื่อสาร ทันทต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของโลกทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข

วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศวิชาหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษา สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรคาดหวัง ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ตามสถานการณ์และเหมาะสมกับสภาพสังคม ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 118) ได้กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริงเป็นการสอนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษา นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 167) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะพูดว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และการพูดยังเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูดอีกด้วย

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับทักษะการพูดให้มากขึ้น แต่การจัดกิจกรรมเพื่อสอนทักษะการพูดนั้นยากอย่างยิ่ง ดังที่ ชูมิน (Shumin. 1997: 8) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนพูดไว้ว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยากยิ่งสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนมักพูดภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ขาดความคล่องแคล่วในการใช้โครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่าง ๆ และขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แม้ทักษะการพูดจะเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการสื่อสารและหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ แต่การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น อุปสรรคสำคัญประการหนึ่งของการสอนทักษะการพูด (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2537: 14) คือ การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แทบจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเลย นอกจากเวลาเรียนในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้ไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ จากสภาพดังกล่าวสอดคล้องกับซอนเบิร์ก (จำไพ โภชิจิต. 2547: 2; อ้างอิงจาก Schoenberg. 1999-2000: 18) ที่ระบุว่าปัญหาของผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมักเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษและหนึ่งในปัญหาหลักหรืออุปสรรคที่ผู้เรียนไม่ต้องการพูดภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับบราวน์ (Brown. 2001: 269) ได้กล่าวไว้ คือ ความกังวลใจที่ผู้พูดอาจพูดสิ่งที่ผิดออกมา ฟังดูแล้วโง่หรือผู้ฟังไม่เข้าใจ เพราะการใช้ตัวเองวัด (Language ego) ว่าสิ่งที่เราพูดคือตัวเรา การไม่ต้องการรับการตัดสินโดยผู้ฟัง หรือการกลัวคำเยาะเย้ย จึงทำให้ไม่อยากพูด รวมทั้งที่นูแนน (Nunan. 1991: 47) กล่าวไว้ว่าความยากในทักษะพูดวัดได้จากทักษะของคู่สนทนาของผู้พูด หรืออีกนัยหนึ่งการแสดงออกของผู้พูดขึ้นอยู่กับผู้ที่เขาสนทนาอยู่ด้วย

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นเวลา 3 ปีพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปสาเหตุได้ดังนี้

1. นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อยมาก

2. นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกพูดและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนน้อย อาจเนื่องจากครูผู้สอนต้องการสอนเนื้อหาให้จบตามที่กำหนดไว้และเน้นเนื้อหาที่เป็นรูปแบบของภาษามากกว่าหน้าที่ทางภาษาและเน้นไวยากรณ์มากเพราะต้องการให้นักเรียนมีความรู้เพียงพอสามารถทำข้อสอบระดับชาติได้ดี (จากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2552 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษระดับโรงเรียนอยู่ที่ 31.76 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ 22.54 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนที่ตั้งเกณฑ์ไว้) จึงทำให้ครูนำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพูด

มาใช้บ่อย ทำให้นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันและกับครู ทำให้ไม่มีโอกาสฝึกพูด

3. นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่ได้รับการฝึกอย่างเพียงพอและเหมาะสม เมื่อจำเป็นต้องพูดก็ไม่กล้าพูด เนื่องจากกลัวว่าจะพูดผิด อายเพื่อน เสียหน้า จึงเลือกที่จะเงียบไว้ เพราะรู้สึกปลอดภัยกว่า

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นในการเตรียมนักเรียนเข้าสู่ยุคโลกไร้พรมแดน ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาและต้องการที่จะพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ซึ่งหากพิจารณาแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แล้วจะเห็นได้ว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ทางภาษาเท่านั้น แต่จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่ว ดังที่สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 107) ได้กล่าวไว้ว่า การช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนโดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการสอนภาษาควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ควรสอนเพียงแต่รูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น การสอนหน้าที่ทางภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์หรือกาลเทศะ และช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จากหลักการดังกล่าวจึงมีผู้คิดค้นและนำเสนอวิธีการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษออกมาหลายวิธีเช่นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงาน (Task-based Learning) การสอนโดยจัดกิจกรรมในห้องเรียน และการจัดค่ายภาษาอังกฤษ เป็นต้น

การจัดค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การเล่นเกมต่างๆ เพลง หรือบทบาทสมมุติ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่รู้ตัว (เตื่อนใจ แก้วโสภาส 2524: 63 และเฉลียวศรี พิบูลชล 2535: 30) ทั้งนี้เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2543: 2-4) เห็นว่า เกมทางภาษานั้นนอกจากจะสร้างความสนุกสนานแล้วยังสร้างประสบการณ์ การใช้ภาษา การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและผู้เรียนยังกล้าแสดงออกโดยการใช้ภาษาด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของพารา สุไลมาน (2548: บทคัดย่อ) ธิรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548: บทคัดย่อ) และณิราวรรณ จิตตรีนิทย์ (2552: บทคัดย่อ) พบว่าเกมภาษาและกิจกรรมต่างๆ ในค่ายภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนให้สูงขึ้น เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและผู้เรียนมีความพอใจต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่าย รวมทั้งผลการวิจัยของ

สุริยา ต้นทอง (2548: บทคัดย่อ) รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง (2544: บทคัดย่อ) ญัฐิมา จุฑาเทียบ (2547: บทคัดย่อ) และนิธิวดี โพธิ์จักร์ ที่ใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในการสร้างแรงจูงใจ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมและเกมทางภาษาที่ใช้ในค่ายอีกด้วย รวมทั้งผลการวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี บำรุงไทยและรองศาสตราจารย์กัญญา ธัญม้นตา (2552: บทคัดย่อ) เกี่ยวกับการจัดค่ายภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีปัญญาพฤติกรรมที่มีต่อความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่าทำให้นักศึกษามีระดับความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

จากความสำคัญและข้อดีของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นทักษะการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ด้วยการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงในการบรรยายภาคที่ผ่อนคลาย เป็นกันเอง โดยใช้เกมและกิจกรรมต่างๆ ที่จะพัฒนาความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูที่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้รูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและกิจกรรมเกมต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และส่งเสริมให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอันจะนำมาซึ่งความต้องการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษนำรูปแบบการจัดกิจกรรม กิจกรรมและเกมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 196 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ทั้งนักเรียนชายและหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดจำนวน 196 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการในวันที่ 17-19 กุมภาพันธ์ 2554 ณ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ใช้เวลาทดลอง 3 วัน 2 คืน โดยกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้เป็นกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืน (Overnight English Camp)

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาทางภาษาของกิจกรรมที่ใช้ ยึดตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2544 ช่วงชั้นที่ 3 กิจกรรมที่ใช้จะเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่และกิจกรรมรวม ซึ่งกิจกรรมต่างๆ จะแบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 1.1 กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking activities)
- 1.2 กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง-พูด (Listening and speaking activities)
- 1.3 กิจกรรมทักษะสัมพันธ์ หรือการบูรณาการทักษะ (Integrated skills activities)
- 1.4 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-plays)
- 1.5 กิจกรรมคำศัพท์ (Vocabulary activities)
- 1.6 กิจกรรมเติมเต็ม (Fillers)

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในระดับเห็นด้วยมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ** หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกชั้นเรียนในรูปแบบของค่ายที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในบรรยากาศที่สนุกสนานเพลิดเพลินผ่อนคลาย โดยผ่านเกมทางภาษาและกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะพูดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงในระยะเวลา 3 วัน 2 คืน
2. **ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง ความสามารถของกลุ่มตัวอย่างในการพูดภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว มั่นใจ พูดได้ราบรื่น ออกเสียงชัดเจน เลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้วัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. **ความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความคิดและความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างและครูพี่เลี้ยงต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของนิธิวดี โพรธิจาร์ (2549: 98-99)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย และได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.4 กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.5 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร
 - 2.6 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp)

1.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

เฉลียวศรี พิบูลชล (2535: 30) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษโดยสรุปไว้ว่าค่ายฝึกภาษา หมายถึง ค่ายที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษา โดยครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด และใช้อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทางภาษาน้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย ทั้งนี้เพื่อความสะดวก เนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงค่ายไว้ว่า ค่าย คือ รูปแบบหนึ่งของกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่มีลักษณะเฉพาะ คือมีการกำหนดเป้าหมายชัดเจน ผู้นำหรือพี่เลี้ยงค่ายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ค่ายอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ปลอดภัย มีกิจกรรมหลักเป็นหัวใจของค่ายในการพัฒนา มีกระบวนการบริหารที่ทันสมัยและใช้ระบบกลุ่ม โดยมีบุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการบริหารค่ายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ อำนวยความสะดวก ส่งเสริมและสนับสนุน ให้คำปรึกษา

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงค่ายภาษาอังกฤษว่า ค่ายภาษาอังกฤษมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา (Language Development) และสอดแทรกเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน การดำเนินกิจกรรมทางภาษา เน้นให้ผู้เข้าค่ายทุกคนมีโอกาสได้ใช้ภาษา และมีความสุข สนุกสนานในการร่วมกิจกรรม เน้นตัวผู้เข้าค่ายเป็นหลัก ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ ร่วมทำกิจกรรมเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่าค่ายภาษาอังกฤษหมายถึง ค่ายที่จัดขึ้นนอกห้องเรียนปกติ เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามศักยภาพและระดับภาษาที่เรียน โดยครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมน้อยที่สุดแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมมากที่สุด โดยมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดึงดูดให้ผู้เรียนต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนาน หลากหลายและท้าทายความสามารถของผู้เรียน

1.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดกิจกรรม เพราะเป็นการกำหนดแนวทางในการจัดค่าย และยังสามารถใช้ประเมินผลการจัดกิจกรรมค่าย มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

เฉลียวศรี พิบูลชล (2535: 30) คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 5-6) และกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ป.:183) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ จากประสบการณ์ตรง และในขณะเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน

2. เพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกในการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน การใช้ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้ เป็นการเรียนภาษาโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในการปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษและเรียนรู้วัฒนธรรมกับเจ้าของภาษาโดยตรง (ในกรณีที่ใช้เจ้าของภาษา)

5. เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เกิดความซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ

6. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะเรื่องความปลอดภัย อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาทางสังคมและอารมณ์ รวมทั้งรู้จักคิดและแก้ปัญหากิจกรรมกลุ่ม

7. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสนอยู่กับธรรมชาติและบรรยากาศที่ผ่อนคลายเพื่อต่อการเรียนรู้และพักผ่อนในช่วงปิดเทอม (หากค่ายที่จัดเป็นค่ายอยู่ในช่วงปิดเทอมและจัดนอกโรงเรียน)

จากที่กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการจัดค่ายภาษาอังกฤษ คือ การเพิ่มพูนทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมหรือกิจกรรมทางภาษา ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สนุกสนานและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์นอกห้องเรียนปกติ ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกับผู้อื่นเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมค่าย ช่วยให้ได้ทุกคนได้เรียนรู้เต็มตามความสามารถและศักยภาพของตนเอง

1.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทของค่ายภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

เฉลียวศรี พิบูลชล (2535: 31) กล่าวว่าไว้ว่าการจัดค่ายภาษาอังกฤษนั้นสามารถจัดได้ทั้งแบบค่ายกลางวันและค่ายกลางคืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษาและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น จำนวนวิทยากร งบประมาณ เวลา และสถานที่ และได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่ในการจัดค่ายกิจกรรมฝึกภาษาไว้ ดังนี้

1. มีเนื้อที่กว้างขวาง และเป็นที่โล่ง สามารถใช้จัดกิจกรรมกับเด็กจำนวนมากๆ ได้
2. มีบรรยากาศดี และมีความเป็นส่วนตัว ห่างไกลจากสิ่งรบกวน
3. มีความปลอดภัย
4. มีความสะดวกสบาย และมีบริการต่างๆ เช่น ห้องอาหาร หรือห้องโถง
5. ไม่อยู่ไกลเกินไปที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในการเดินทาง
6. สามารถใช้สถานที่เป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมได้

สรุปได้ว่าการจัดค่ายภาษาอังกฤษสามารถเลือกจัดได้ทั้งค่ายกลางวัน และค่ายกลางคืน ผู้จัดควรเลือกสถานที่ที่กว้างขวาง ปลอดภัย เป็นส่วนตัว มีบรรยากาศดี สะดวกสบาย และเหมาะกับการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ไม่ควรอยู่ไกลเกินไป เนื่องจากจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก

1.4 กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

กิจกรรมทางภาษาที่จัดในค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในรูปแบบของกิจกรรมเกมทางภาษา (Language Games) ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ทำให้เกิดความคล่องแคล่ว กิจกรรมสร้างสรรค์ มีความสนุกสนานในการใช้ภาษา สอดแทรกสาระ สั้นกระชับ การจัดตาราง กิจกรรมลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เหมาะสมกับวัย การเรียนรู้ของสมาชิกค่ายและสภาพแวดล้อม ค่าย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552: 6)

เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 2) ได้ให้ความหมายของเกมทางภาษาว่า หมายถึง กิจกรรมทางภาษาที่จัดขึ้นเพื่อที่จะทดสอบและเสริมสมรรถภาพในการเรียนภาษาของผู้เรียนโดยเน้นหนักไปในทางผ่อนคลายเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ทั้งในรายบุคคลและสมาชิกในกลุ่ม ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด

1.4.1 ประเภทของเกมภาษา

มีผู้จัดประเภทของเกมไว้ต่างกัน ดังนี้

เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 11-12) ได้แบ่งเกมทางภาษาออกเป็น 7 ประเภท คือ

1. เกมฝึกทบทวนเกี่ยวกับตัวเลข (Number Games)

เป็นเกมที่เสริมความรู้ ฝึกความจำ ตลอดจนจรรยาบรรณและความเร็วในการคิด เกี่ยวกับตัวเลข

2. เกมฝึกทบทวนคำศัพท์ (Vocabulary Games)

เป็นเกมที่มุ่งทดสอบความจำและความรู้เดิมที่ผู้เล่นเคยมีประสบการณ์ทางด้านภาษามา ทั้งการออกเสียง สะกดคำ ความหมายและชนิดของคำและเรียนรู้ศัพท์ใหม่เพิ่มเติม

3. เกมฝึกการสะกดคำศัพท์ () Spelling Games

เป็นเกมที่เสริมความสามารถในการจำคำศัพท์และเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

4. เกมฝึกโครงสร้างทางภาษา (Structure Games)

เป็นเกมที่ฝึกเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างภาษาในรูปแบบที่ผู้เรียนแทบไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังเรียนภาษา อยู่เกิดความรู้สึกสบายใน สนุก เช่น คำถามประเภท Yes/No Questions, the conditional เป็นต้น

5. เกมฝึกการสนทนา (Conversation Games)

เกมในกลุ่มนี้มุ่งให้ผู้เรียนฝึกทางด้าน information and communication โดยเน้นในด้านการ สรุปรายเนื้อหาสาระที่เข้าใจชัดเจนระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง คือ ความสามารถในการเก็บใจความและสื่อความหมาย

6. เกมฝึกการเขียน (Writing Games)

การเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน เกมในกลุ่มนี้จะนำรวมกิจกรรมในเกมจุดอื่น ๆ มาช่วยเสริมทักษะทางการเขียนเพื่อช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เล่นเกมให้ง่ายขึ้น

7. เกมเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Games)

เป็นเกมที่แยกเป็นกลุ่มพิเศษ จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานและเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนสามารถประยุกต์เข้ากับเหตุการณ์หรือใช้เป็นกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกมละคร การโต้ว่าที่ กิจกรรมในงานสังสรรค์ เป็นต้น

ส่วนไรท์, แบทเทอร์ริจ และบัคบาย (Wright, Betteridge; & Buckby. 1992: บทนำ) ได้แบ่งเกมฝึกภาษาออกเป็น 13 ประเภท ดังนี้

1. เกมรูปภาพ (Picture Games)
2. เกมจิตวิทยา (Psychology Games)
3. เกมอัจฉริยะ (Magic Games)
4. เกมส่งเสริมการทำงานร่วมกัน (Caring and Sharing Games)
5. เกมใช้บัตร (Card and Board Games)
6. เกมเกี่ยวกับเสียง (Sound Games)
7. เกมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (Story Games)
8. เกมเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word Games)
9. เกมถูก-ผิด (True/False Games)
10. เกมความจำ (Memory Games)
11. เกมการถามตอบ (Question and Answer Games)
12. เกมการเดา (Guessing and Speculating Games)
13. เกมเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Games)

นอกจากนี้ เบิร์น (Byrne. 1990: 105-106) และเรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 7) เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ ดังนี้

1. คัดเลือกเกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดจนเกินไป
2. สาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียด ชัดเจน โดยอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้ถ้าจำเป็น
3. ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นเกมนอกห้องเรียนก่อนลงมือแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน

4. สังเกตผู้เรียนในขณะที่เล่นเกม ให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา โดยครูพร้อมที่จะให้คำปรึกษา

5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นการเล่นเกม โดยอาศัยข้อมูลจากการสังเกต

6. บันทึกสิ่งที่ได้จากการนำเกมมาใช้

สรุปได้ว่าเกมทางภาษานั้นสามารถแบ่งได้ตามลักษณะของจุดประสงค์ เนื้อหา และวิธีการของการฝึก เป็นต้นว่า การแต่งประโยค การฟัง พูด อ่าน และเขียน หรือการฝึกคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นต้น และเกมทางภาษานั้นสามารถใช้ฝึกทักษะทางภาษาได้อย่างครบถ้วนทุกทักษะ ไรท์, แมทเทอริจและบัคบาย (Wright , Betteridge and Buckby. 1992: 1)

เฉลียวศรี พิบูลชล (2535: 39) ได้แบ่งกิจกรรมฝึกภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
2. กิจกรรมที่ใช้สถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรม
3. กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนคำศัพท์
4. กิจกรรมเพื่อฝึกโครงสร้างภาษา
5. กิจกรรมเพื่อฝึกความเข้าใจในการอ่าน

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 6-7) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมที่จัดขึ้นในค่ายไว้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กิจกรรมเพื่อกลุ่มสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมช่วยส่งเสริมบรรยากาศในค่ายให้มีความสนุกสนาน เร้าความสนใจ กระตุ้นให้สมาชิกแสดงความสามารถ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกค่ายกับทีมงาน และก่อให้เกิดความประทับใจ

การเลือกกิจกรรมนั้นหนทางการ ควรกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมชัดเจน เช่น กิจกรรมละลายพฤติกรรม การอุ่นเครื่อง การนำเข้าสู่กิจกรรมหลัก กิจกรรมกระตุ้นความสนใจ หรือ กิจกรรมอำลา

1) กิจกรรมการละลายพฤติกรรม (Ice Breaking) เป็นกิจกรรมที่ทำให้สมาชิกค่ายมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รู้สึกปลอดภัย เปิดใจ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ลดช่องว่างระหว่างสมาชิกค่ายและผู้จัดค่าย มักจัดในช่วงเริ่มต้นของค่าย เช่นกิจกรรมแนะนำตัว

2) กิจกรรมสร้างความตื่นตัวให้พร้อมเรียนรู้ (Energizer) เป็นกิจกรรมสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกตื่นตัว เตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมหลักต่อไป เช่น หลับตาแล้วปรบมือ การบีบนิ้วไหล่เพื่อน เป็นต้น

3) กิจกรรมนันทนาการ เป็นเกมหรือกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนานรื่นเริง ไร้หัวใจ เพื่อให้สมาชิกมีความสุข รู้สึกสบาย ๆ ผ่อนคลายจากกิจกรรมหลัก เช่น อาจร้องเพลงร่วมกัน

4) กิจกรรมอุ่นเครื่อง เป็นกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ที่ใช้ก่อนเริ่มกิจกรรมหลัก แสดงแบบจำลองแนวคิด หรือเนื้อหาที่จะทำในกิจกรรมหลัก เมื่อจบกิจกรรมแล้วผู้นำจะสอดแทรกความรู้ เนื้อหาสาระที่ต้องการ เช่น เป้ายังอุบตัวหนอนสอดแทรกเรื่องผู้นำ ผู้ตาม จากนั้นจึงทำกิจกรรมหลักต่อไป

1.2 กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้เนื้อหาหลัก เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้เนื้อหาหลักผ่านกระบวนการที่สร้างสรรค์ ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ กิจกรรมควรมีความหลากหลายเหมาะสมกับลักษณะของสมาชิกในค่ายนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น กระบวนการกลุ่ม การระดมความคิดเห็น การประชุมหารือ แลกเปลี่ยน ละครเป็นสื่อ การสังเกตการณ์ การใช้บทบาทสมมติ การสืบค้นความรู้ด้วยตนเอง การค้นพบด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านเกม / การเล่น การเรียนรู้ในสถานการณ์จริง

1.3) กิจกรรมเสริมคุณลักษณะสร้างสรรค์ เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างพัฒนา ทักษะคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่ดีด้านต่าง ๆ สอดแทรกในระหว่างการใช้ชีวิตในค่าย หรือในกิจกรรมหลัก ได้แก่ ทักษะการเป็นผู้นำ ผู้ตาม การทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหา การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

1.4) กิจกรรมสรุป สะท้อนการเรียนรู้ และประเมินผล ประกอบด้วย

1) การสรุปกิจกรรม สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การอภิปราย การวาดรูป สรุปกิจกรรมร่วมกัน บทสรุปต้องสะท้อนตัวกิจกรรมและสามารถให้เด็กนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2) สะท้อนการเรียนรู้ตนเอง สมาชิกค่ายทุกคนควรมีส่วนร่วมในการพูดและรับฟังความคิดเห็น ตลอดจนแลกเปลี่ยนข้อคิดที่ได้รับจากกิจกรรม ออกแบบและสร้างชิ้นงานร่วมกัน ก่อนปิดค่ายควรมีเวลาทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ว่าตนเองมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

3) การประเมินผล แบ่งเป็นการประเมินผลก่อนเริ่มกิจกรรมค่ายและประเมินเมื่อสิ้น สุดค่าย

1.4.2 ประโยชน์ของเกมทางภาษา

เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 3-4) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอนและเนื้อหาสาระในการสอน สรุปได้ดังนี้

- 1) ช่วยให้ผู้สอนทำเนื้อหาให้กระจ่าง ง่ายต่อการเข้าใจ
- 2) ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครู
- 3) เกมช่วยสร้างความสนใจในบทเรียนสำหรับผู้เรียน
- 4) ส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วม คนเก่งจะช่วยคนที่อ่อนได้
- 5) ผู้สอนใช้เกมทดสอบความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาแต่ละช่วงได้
- 6) สามารถปรับใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย และบางเกมใช้ได้กับรายบุคคล รายกลุ่ม หรือทั้งชั้นเรียน
- 7) เกมช่วยลดความเขັมของเนื้อหาลงได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานอยากร่วมกิจกรรมและกล้าแสดงออก
- 8) เกมช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทุกเรื่อง ทั้งในการฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถใช้ในทุกลำดับขั้นของการสอน
- 9) ใช้เกมได้หลายสถานการณ์ เช่นในห้องเรียน ในชุมนุมภาษาอังกฤษ งานสังสรรค์ ทักษนากร กิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น ๆ

1.4.3 ลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

เจเลียวศรี พิบูลชล (2535: 30) และประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540: 26-28) ได้กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษไว้สอดคล้องกันดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ยากต่อการจัดในห้องเรียน เช่นกิจกรรมที่ต้องใช้สถานที่หรือต้องใช้เสียง ซึ่งหากจัดในเวลาเรียนปกติ อาจรบกวนต่อห้องข้างเคียงอาจเป็นกิจกรรมในร่มหรือกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมทั้งประเภทเดี่ยว ประเภทคู่และกลุ่มที่ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้
2. เป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา (Use) อย่างอิสระโดยอาศัยรูปประโยค หรือคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ซึ่งนับเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) หรือการทบทวน (Revision) ในสิ่งที่เรียนมา
3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด
4. เป็นกิจกรรมที่เน้นความปลอดภัย และสามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้ ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวก เนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่และใช้ประโยชน์จากสถานที่ให้ได้มากที่สุด

5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนในรูปแบบของกิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม และชาวค่ายมีโอกาสปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม

6. ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่หนักเกินไป มีการจัดเวลาในการเล่น การทำงานและการพักผ่อนที่เหมาะสมได้สัดส่วนพอเหมาะ

7. เป็นกิจกรรมที่เนื้อหา มีการปลูกฝังพฤติกรรมและบุคลิกภาพการเล่นที่คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของชาวค่าย

8. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเพศ วัย ความต้องการและความสนใจของชาวค่าย

9. กิจกรรมควรเกิดจากการร่วมมือ วางแผน และจัดเตรียมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้เจเลียวศรี พิบูลชล (2535: 34-35) ได้เสนอแนะหลักการจัดกิจกรรมในแต่ละวัน ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ เพื่อฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต
2. กิจกรรมแรกๆ ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้คุ้นเคยใกล้ชิดกัน (Ice-breaking Activity) เพราะนักเรียนอาจมาจากต่างห้องกันและยังไม่คุ้นเคยกัน

3. กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ลุก นั่ง เดิน ทำกิจกรรมสลับกิจกรรมที่นั่งตลอดเวลา

4. ควรนำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมาให้นักเรียนฝึก เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งอาจใช้วีดิทัศน์ หรือครูเป็นผู้นำฝึก โดยครูจะต้องใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ในการออกคำสั่งซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกภายในตัว อีกทั้งเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการใช้ภาษาตลอดเวลา

5. ควรนำวีดิทัศน์ชุดการสอนภาษาอังกฤษ หรือการ์ตูนที่มีการอัดเสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษซึ่งสามารถหาซื้อได้ในท้องตลาดมาเปิดให้นักเรียนได้ดูโดยจัดให้มีกิจกรรมระหว่างการชม เช่นถามเพื่อสร้างความสนใจหรือเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหรือครูนำมาเปิดช่วงหลังรับประทานอาหารเย็น เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและเพิ่มพูนประสบการณ์การฟังภาษาอังกฤษภายในตัวด้วย

6. กิจกรรมในช่วงกลางคืน นอกเหนือจากการจัดภาพยนตร์ง่ายๆ ให้ชมแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ โดยให้นักเรียนจัดกิจกรรมเอง เช่น การแสดงละครหรือบทบาทสมมติ

เจเลียวศรี พิบูลชล (2535: 31) ได้กล่าวถึงการช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วในค่ายภาษาอังกฤษว่า นักเรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในขณะที่ทำกิจกรรมแต่วิทยากรสามารถกำหนดเวลาให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ เช่น ช่วงเวลาพัก หรือหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำกิจกรรม รวมทั้งควรคำนึงถึงระดับขั้นและความรู้ของนักเรียนด้วย วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องเคร่งครัดต่อกฎที่วางไว้ อาจมีการกำหนดโทษ เช่น เรียกปรับ หากมีการฝ่าฝืน นอกจากนี้หากนักเรียนพูดผิด วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องไม่แก้ภาษาเหมือนในห้องเรียน อาจทบทวนสิ่งที่เด็กตอบหรือพูดมา โดยใช้ประโยคที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544: 43) ยังได้เสนอว่า วิทยากรควรกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด โดยการให้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลาในการทำกิจกรรม และเมื่อนักเรียนพูดผิดจะไม่ตำหนิหรือพยายามแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้ให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการใช้ภาษามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (Brown. 2001: 269) ที่ว่า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางการใช้ภาษา

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษนั้นมีหลากหลายประเภท สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ หรือกิจกรรมด้านนันทนาการ และแบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น โดยรูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ผสมผสานแนวกิจกรรมของไรท์, แบบเทอร์ริจ และบัคบาย (Wright, Betteridge and Buckby. 1994) และเรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542) รวมทั้งได้คัดเลือกกิจกรรมโดยดัดแปลงจากกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จในค่ายภาษาอังกฤษของฟาร่า สุไลมาน (2547), ธิรลักษ์ณ์ เอกนัยน์ (2548), นิธิวดี โพธิ์จักร (2549), สุริยา ต้นทอง (2549) และ ร้อยเอกหญิง ณีรารวรรณ จิตตรีนิศย์ (2552)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารนับว่าสำคัญที่สุด ดังที่ จอห์นสันและมอร์โร (Johnson; & Morrow. 1981: 64) กล่าวว่า การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเท่านั้นจึงจะให้นักเรียนสื่อสารได้ นอกจากนี้ ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 85) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสารหมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนมีจุดประสงค์และความต้องการที่จะสื่อสารซึ่งเกิดจากความต้องการของนักเรียนเอง โดยมุ่งเน้นไปที่เนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) และสามารถเลือกใช้ภาษาอย่างหลากหลายได้ถูกต้อง

มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995: 16-17) กล่าวว่า กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่ากล่าวถึง กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนต้องการจะสื่อสาร ทำให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษแบบไม่รู้ตัวเนื่องจากขณะที่ใช้ภาษาอยู่นั้นนักเรียนมุ่งความสนใจไปที่เนื้อหามากกว่ารูปแบบของภาษา จึงทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความหมาย และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้แก่นักเรียน

2.2 หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ ซึ่ง สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 121) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ กิจกรรมในชั้นเรียนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารขึ้น และมีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson. 1982: 163-175) ได้เสนอหลักการจัดกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 หลักการ ดังนี้

1. การถ่ายโอนข้อมูล (The Information Transfer Principle) หมายถึง การถ่ายทอดทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง การถ่ายโอนข้อมูลนี้จะเกิดขึ้นเสมอในชีวิตประจำวัน ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับหลักการนี้ให้มาก เช่น ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปกรอกแบบฟอร์ม หรือเขียนลงในตาราง เป็นต้น

2. หลักการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ (The Information Gap Principle) หลักการนี้ถือว่าการสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดมีช่องว่างของข้อมูล หลักการนี้จะทำให้เกิดสถานการณ์การสื่อสารที่เป็นจริงและยังทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ด้วย

3. หลักการเชื่อมต่อข้อมูล (The Jigsaw Principle) หลักการนี้คือ นักเรียนแต่ละคนมีข้อมูลไม่ครบ จะต้องนำข้อมูลของแต่ละคนมารวมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และนำข้อมูลที่ได้ไปจัดการกับกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

4. หลักการพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน (The Task Dependency Principle) หลักการนี้ต่างจากหลักการที่ 3 โดยนักเรียนจะต้องปฏิบัติภาระงานย่อยของตนให้สำเร็จก่อน แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มารวมกัน เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดไปใช้ในการปฏิบัติภาระงานใหญ่

5. หลักการตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา (The Correction for Content Principle) หลักการนี้ใช้ประกอบหลักการที่กล่าวมาแล้ว คือ ต้องมีการตรวจสอบว่านักเรียนสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่

นอกจากนี้ ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001: 85) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญ 6 ประการของกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative activities) ว่ามีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. มีความต้องการที่จะสื่อสาร (a desire to communicate)
2. มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร (a communicative purpose)
3. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ (content not form)
4. มีความหลากหลายของภาษาที่ใช้ (variety of language)
5. ไม่มีการแทรกแซงจากครูขณะปฏิบัติกิจกรรม (no teacher intervention)
6. ปราศจากสื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา สื่อที่ใช้จะต้องไม่เป็นสื่อที่บังคับหรือควบคุมให้นักเรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ (no materials control)

สรุปหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารนั้น กิจกรรมที่จัดต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความต้องการและรู้เป้าหมายในการสื่อสาร มุ่งเน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ สามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ทางภาษากับผู้อื่นโดยไม่มีการแทรกแซงจากครู ในขณะที่ทำกิจกรรม และสื่อที่ใช้ต้องไม่เป็นสื่อที่บังคับให้นักเรียนต้องใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงและเป็นปัจจัยให้นักเรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร

2.3 การสอนทักษะพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่าผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ หรือไม่ การสอนทักษะพูดในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง

1) ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

มีผู้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1995: 3-5) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า คือ กิจกรรมระหว่างบุคคล 2 คน คือผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้นๆ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 167) กล่าวว่าไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และสำหรับการเรียนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่สุด อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและต้องเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากความเข้าใจหรือจดจำ

ศศิลักษณ์ เกตุจุง (2543: 31) ได้สรุปความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล หรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 บุคคลขึ้นไป โดยใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทาง เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546: 13) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร ผู้พูดจึงควรทราบว่าจะพูดอย่างไรให้เหมาะสม และใช้คำพูดที่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา ส่วนผู้ฟังก็ต้องใส่ใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อเพื่อจะพูดได้ตอบได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์

จึงสรุปได้ว่า การพูด คือการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูด ระหว่างคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือผู้พูดกับผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล หรือถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึก โดยใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

2) แนวคิดในการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูด เป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมในการเรียนการสอน อันเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีผู้รู้ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอน-พูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

บายเกต (Bygate. 2005: 33-34) กล่าวถึงการสอนพูดไว้ 2 ประการ คือ

ประการแรก สอนทักษะที่ช่วยให้ความเข้าใจ ได้แก่ การสอนทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ เช่น การจำ การพูดออกเสียงที่ถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษา การผัน กริยาที่เหมาะสมกับกาลเวลา (Tense) การพูดประโยคให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายที่ผู้พูดต้องการ

ประการที่สอง เพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์ คือการสอนโดยให้สถานการณ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกของตนเองว่า ในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่นั้นควรพูดอะไร พูดอย่างไร จึงจะตรงกับจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร อีกทั้งสอนให้คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ฟังโดยอาศัยความรู้ที่ได้รับจากการเรียนทักษะการพูดช่วยให้

เกิดความเข้าใจ ซึ่งก็หมายความว่า ควรให้ความรู้แก่นักเรียนก่อนที่จะทำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ นั่นคือการนำแนวคิดการสอนแบบตรง (Direct method) ซึ่งเป็นการสอนให้นักเรียนได้รับการฝึกให้เชื่อมโยงคำและวลีเข้ากับความหมาย โดยใช้ของจริงหรือการกระทำเป็นสื่อเสนอความหมายและใช้ภาษาที่ต้องการเรียนเป็นสื่อในการสอน มาผสมผสานกับแนวคิดการสอนแบบอ้อม (Indirect method) ซึ่งเป็นการสอนโดยการจัดกิจกรรมการสอนแบบมีปฏิสัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้การพูดด้วยตัวเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีความคล่องในการสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

สรุปได้ว่า แนวคิดในการสอนทักษะการพูดนั้น ควรสอนให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะต่างๆ ที่ถูกต้องและจำเป็นต้องใช้ในการสื่อสารก่อนแล้วจึงจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายกับความเป็นจริง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกฝน ได้มีประสบการณ์ในการคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาจากการสื่อสารในชีวิตจริงและได้รับข้อมูลย้อนกลับว่าในสถานการณ์นั้นๆ ควรจะพูดว่าอย่างไร ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง

2.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวทางไว้ ดังนี้

สกอตต์ (Scott, 1981: 70) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในบริบท ผู้สอนจะต้องให้นักเรียนสังเกต

ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความเกี่ยวข้องกับผู้สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่ และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะมีฝึกพูดพร้อมๆ กันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินสำนวนภาษาหลายๆ แบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

เบิร์น (Byrne, 1990: 9) เสนอขั้นตอนการพูดไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอข้อมูล (The presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูนำเสนอความรู้ใหม่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญเพราะเป็น

ผู้ให้ความรู้ เวลาที่ใช้ในช่วงนี้ควรใช้เวลาสั้นๆ แต่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด แนวทางในการจัดกิจกรรมในชั้นนี้มี 2 แนวทางคือ

1. กิจกรรมที่มีโครงสร้างที่แน่นอน (Structured Activities) คือกิจกรรมที่ได้มีการวางแผนไว้เป็นอย่างดี เป็นการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นักเรียนจะพบในเนื้อหาที่เรียน

2. กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities) คือกิจกรรมที่ไม่ได้มีการวางแผนไว้ตายตัว กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนในระดับที่สูงกว่าขั้นต้น เพราะนักเรียนมีความรู้ด้านภาษามากพอที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร กิจกรรมนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เช่น ให้นักเรียนเดาเนื้อเรื่องหรือบอกความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Principle) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดโดยใช้ความรู้ที่ได้จากขั้นนำเสนอให้ถูกต้อง นักเรียนมีบทบาทมากกว่าครู ครูเป็นผู้คอยควบคุม (Conductor) ให้การฝึกที่ถูกต้อง สื่อที่จะนำมาใช้ในการฝึกมี 2 ประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ขั้นนี้ครูปล่อยให้ นักเรียนใช้ภาษาที่รับรู้และฝึกในขั้นที่ 2 มาอย่างเต็มที่ตามที่นักเรียนต้องการ ครูมีบทบาทน้อยที่สุดและทำหน้าที่เป็น “ผู้จัดการ” (Manager) ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้ เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าเพื่อความถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นการเตรียมให้นักเรียน พร้อมที่จะใช้ภาษาได้จริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นงานคู่หรือเป็นงานกลุ่มก็ได้

สรุปได้ว่า ในการสอนทักษะการพูดนั้น ครูควรแบ่งขั้นตอนในการสอน โดยแจ้งผู้เรียนให้ทราบจุดประสงค์ในสิ่งที่จะเรียน มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ในรูปของการสนทนาที่มีความหมายต่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคม จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทั้งแบบที่ควบคุมและกึ่งควบคุมจนนักเรียนชำนาญดีแล้ว จึงปล่อยให้ นักเรียนได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาผลิตภาษาตามความต้องการ โดยในขั้นนี้เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว ครูจะไม่ไปแทรกแซงขณะนักเรียนทำกิจกรรม แต่จะปล่อยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้และผลิตภาษาตามที่ต้องการ โดยใช้กิจกรรมคู่หรือฝึกพูดพร้อมๆ กัน การใช้ภาษาอย่างอิสระและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

2.5 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีผู้ให้แนวทางในการจัดกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

กุศยา แสงเดช (2545: 138-139) มีความเห็นว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดนักเรียน ควรได้ฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษา ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึกปฏิบัติ

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ นักเรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation) ที่ต้องการเน้นความถูกต้องเท่านั้น แต่ถ้าเป็นขั้นฝึกปฏิบัติ ชั้นผลผลิต ทางภาษาและหากข้อผิดพลาดนั้นไม่มีผลต่อความเข้าใจทางภาษาข้อผิดพลาดนั้นก็ไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสม เพราะนักเรียนจะเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่ จะช่วยฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

บราวน์ (Brown. 2001: 275-276) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูดไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของการสอน เน้นให้ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน เน้นความถูกต้องของการสื่อสารด้านความหมายและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา

2. ใช้เทคนิคการสร้างแรงจูงใจภายในกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

4. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม

5. บูรณาการทักษะการฟัง พูดเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ

6. ให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสนทนาในช่วงแรกของการทำกิจกรรม

7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนากลวิธีในการพูด

สรุปแนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอนสอนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดจากการฝึกปฏิบัติทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่อยู่ในช่วงนำเสนอความรู้ใหม่ เพราะจะทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่น ควรจัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2.6 การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน สามารถทำได้หลายวิธีและสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังการเรียน ทั้งนี้ควรให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนด้วย มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอไว้ ดังนี้

ความสามารถด้านการพูด

แฮริส (ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. 2543; อ้างอิงจาก Harris. 1988: 81-82) กล่าวว่า ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการ มาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

นอกจากนี้ บาร์ทซ์ (Bartz. 1979: 18-22) เสนอความคิดเห็นว่า ความสามารถในการพูดต้องประกอบไปด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility)
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of communication)
4. คุณภาพของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Quality of communication)
5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort of communication)

เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

นักวัดผลและประเมินผลทางภาษา ได้กำหนดเกณฑ์ในการทดสอบความสามารถด้านการพูดไว้หลายแบบดังนี้

1. คลาก (Clark. 1972) เป็นผู้พัฒนาระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูด โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึง ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

1. ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้
2. ออกเสียงผิดๆ และพูดแล้วเข้าใจยาก
3. ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว
4. ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

คำศัพท์ (Vocabulary)

1. ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้
2. ใช้คำศัพท์ผิดบ่อยๆ แต่ใช้ศัพท์ในสถานการณ์ได้
3. สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
4. ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

ไวยากรณ์ (Grammar)

1. ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้
2. ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง
3. ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ถูกต้อง แต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4. ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการใช้คำศัพท์หรือโครงสร้าง

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

1. พูดแล้วหยุดนาน พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้
2. พูดๆ แล้วพูดต่อไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่
3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก
4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุดบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

2. FSI (Foreign Service Institute) เป็นสถาบันบริการการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งประเภทความสามารถดังนี้ (Oller. 1979: 320-323)

การออกเสียง (Accent) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1	:	มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
ระดับ 2	:	ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ
ระดับ 3	:	ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
ระดับ 4	:	ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ
ระดับ 5	:	ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่เวียงฟังออกว่าเป็นคนต่างชาติพูด
ระดับ 6	:	ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นต่างชาติ

ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1	:	ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
ระดับ 2	:	มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
ระดับ 3	:	มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญๆ ได้
ระดับ 4	:	มีที่ผิดในบางครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
ระดับ 5	:	มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างภาษาน้อยมาก
ระดับ 6	:	มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 : ใช้ศัพท์ผิดๆ แม้แต่สนทนาในเรื่องทั่วไป
- ระดับ 2 : วงศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีพ
- ระดับ 3 : บางครั้งมีการใช้ศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงศัพท์ทำให้พูดคุยเรื่องการงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้
- ระดับ 4 : รู้ศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้ศัพท์ทั่วไปช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีกรพูดซ้ำและวกวน
- ระดับ 5 : รู้ศัพท์ทางด้านการงานอาชีพและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ได้
- ระดับ 6 : เห็นได้ชัดเจนว่ารู้ศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้อง เหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 : พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน จนทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด
- ระดับ 2 : พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำไว้
- ระดับ 3 : พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ
- ระดับ 4 : พูดซ้ำ ไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่ และติดขัดเรื่องของการใช้ศัพท์
- ระดับ 5 : พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและราบเรียบในการพูด
- ระดับ 6 : พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการงานและเรื่องทั่วไปได้คล่องแคล่ว และราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 : ฟังการสนทนาเรื่องนั้นๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป
- ระดับ 2 : เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำๆ และเป็นเรื่องพื้นๆ ด้าน
สังคมและการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้ฟังที่พูด
ด้วยพูดซ้ำและเรียบเรียงความให้ฟังอีกบ่อยๆ หรือให้
ปรับภาษาที่ใช่ง่ายลง
- ระดับ 3 : เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูด
ซ้ำๆ หรือซ้ำในบางครั้ง
- ระดับ 4 : เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อตัว
ได้ค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบ
เรียงความใหม่ให้
- ระดับ 5 : เข้าใจภาษาของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกอย่าง ยกเว้น
สำนวนการพูดหรือการพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด
- ระดับ 6 : เข้าใจภาษาทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ
สำนวนการพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

3. FCE (First Certificate in English) เป็นแบบทดสอบที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ สร้างขึ้นเพื่อ
วัดความสามารถด้านการพูด โดยกำหนดการให้คะแนนการสอบพูดซึ่งให้เกณฑ์ความสามารถทาง
ภาษา 6 ด้านดังนี้ (อัจนรา วงศ์โสธร. 2538: 90-93 อ้างอิงจาก UCLES. 1987)

ความคล่องแคล่วในการพูด แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : ใช้ความเร็วและจังหวะอย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อพูด
เรื่องราวในชีวิตประจำวันทั่วไป แต่อาจมีการ
ติดตะกุกตะกักบ้าง ถ้าพูดเรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 4 : ติดตะกุกตะกักน้อยมาก เมื่อพูดเรื่องทั่วไปใน
ชีวิตประจำวัน ยังพูดไม่คล่องเมื่อสนทนาเรื่องที่เป็น
นามธรรม แต่ไม่ทำให้ผู้ฟังต้องใช้เวลาอดทนมากนัก
ในการติดตามฟัง
- ระดับ 3 : ไม่ติดตะกุกตะกักมากนักในการพูดเรื่องทั่วไปใน
ชีวิตประจำวัน แต่จะติดบ้างเมื่อพูดเรื่องที่เป็นนามธรรม

- ระดับ 2 : ติดตะกุกตะกักมากนักในการพูดเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่จะติดบ้างเมื่อพูดเรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 1 : การพูดขาดเป็นช่วงๆ มาก
- ระดับ 0 : ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้เลย

ความถูกต้องไวยากรณ์ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : แทบจะไม่มีที่ผิดหรือมีที่ผิดน้อยมากในการใช้โครงสร้างต่างๆ ในวงกว้าง สามารถพูดได้อย่างเป็นทีเข้าใจดีในเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน และในเรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 4 : สามารถใช้โครงสร้างพื้นฐานได้ถูกต้อง แต่ในบางครั้งอาจจะใช้โครงสร้างที่ยากๆ ผิดไป
- ระดับ 3 : สามารถใช้โครงสร้างพื้นฐานได้ดีพอในการพูดเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่ใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นได้ไม่ถูกต้อง
- ระดับ 2 : ใช้โครงสร้างพื้นฐานไม่ถูกต้อง บ่อยครั้งเมื่อพูดเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน ไม่ใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน ถ้าใช้ก็ผิดอย่างมาก
- ระดับ 1 : ใช้โครงสร้างพื้นฐานผิดๆ มาก
- ระดับ 0 : ไม่รู้ว่าจะใช้โครงสร้างพื้นฐานอะไร

การออกเสียง ระดับประโยค แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : ใช้การลงเสียงหนักเบา ใช้เสียงสูงต่ำ จังหวะ ระดับเสียงและการต่อเนื่องของเสียงระหว่างคำได้อย่างเป็นธรรมชาติ
- ระดับ 4 : ใช้การลงเสียงหนักเบา จังหวะ ระดับเสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง จนผู้ฟังเข้าใจได้ แม้ว่าจะพูดเสียงแปร่ง
- ระดับ 3 : ใช้การลงเสียงหนักเบา จังหวะ ระดับเสียง แปร่งมาก แต่ผู้ฟังก็ยังสามารถเข้าใจได้เกือบทั้งหมด
- ระดับ 2 : รูปแบบการออกเสียงแปร่งมากเป็นส่วนใหญ่ มีการแบ่งถ้อยคำผิดๆ ทำให้เข้าใจได้ยากกว่าพูดอะไร

- ระดับ 1 : การลงเสียงหนักเบาและใช้เสียงสูงต่ำ แปร่งมากจนแทบจะไม่เข้าใจเลยว่าพูดอะไร
- ระดับ 0 : ลงเสียงหนัก เบาและใช้เสียงสูงต่ำ ผิดมากจนผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้

การออกเสียง ระดับคำ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : การออกเสียงคำเดี่ยวๆ แทบจะถูกต้องทั้งหมด ทำให้เข้าใจได้โดยตลอด
- ระดับ 4 : การออกเสียงคำเดี่ยวๆ ชัดเจนดีพอที่จะฟังออกได้อย่างสบายๆ
- ระดับ 3 : ออกเสียงได้ชัดพอที่จะทำให้เข้าใจได้อย่างกว้างๆ ว่าพูดอะไร
- ระดับ 2 : ออกเสียงคำเดี่ยวๆ ไม่ชัด
- ระดับ 1 : ออกเสียงคำไม่ชัดเจนจนแทบจะฟังไม่ออกว่าเป็นภาษาอังกฤษ
- ระดับ 0 : ฟังไม่เข้าใจเลย

การสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : สื่อสารได้อย่างได้ผลทั้งด้านการพูดและการฟัง ทั้งในเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันและเรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 4 : สื่อสารได้อย่างได้ผลในเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวันแต่ยังขาดการสนทนาตอบอย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อพูดและเรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 3 : สื่อสารได้เข้าใจเพียงพอเป็นส่วนใหญ่ในเรื่องเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่ยังขาดและสื่อสารได้ไม่ดี หากได้สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ได้คิด
- ระดับ 2 : สื่อสารไม่เป็นธรรมชาติเลย แม้จะเป็นเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน
- ระดับ 1 : แทบจะสื่อสารเรื่องสั้นๆ ไม่ได้
- ระดับ 0 : สื่อสารได้น้อยมาก

การใช้คำศัพท์ แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 : ใช้วงศัพท์ได้อย่างกว้างขวางในเรื่องทั่วไป
ในชีวิตประจำวันและมีวงศัพท์เพียงพอในการสนทนา
เรื่องที่เป็นนามธรรม
- ระดับ 4 : ติดขัดเล็กน้อยในเรื่องการใช้ศัพท์เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป
ในชีวิตประจำวัน แต่ยังไม่ถนัดในด้านการใช้คำศัพท์
เกี่ยวกับเรื่องนามธรรม
- ระดับ 3 : มีวงศัพท์เพียงพอสำหรับพูดเกี่ยวกับเรื่องทั่วไป
ในชีวิตประจำวัน แต่อาจมีปัญหาเมื่อสนทนาเรื่องที่เป็น
นามธรรม
- ระดับ 2 : วงศัพท์น้อยไม่เพียงพอที่จะสนทนาเกี่ยวกับเรื่อง
ทั่วไปในชีวิตประจำวัน
- ระดับ 1 : ขาดศัพท์มากจนทำให้เกือบไม่สามารถสื่อสารได้
- ระดับ 0 : วงศัพท์จำกัดมากจนสื่อสารไม่ได้เลย

อีตัน (สุภัญญา ศิลปศาส. 2544: 19 อ้างอิงจาก Heaton. 1990: 61-119) ได้ให้ตัวอย่าง
วิธีการวัดและประเมินผลการพูดไว้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากได้อ่านแล้ว (Re-telling stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ใน
ใจ แล้วจึงเล่าเรื่องที่อ่านนั้นให้ครูฟัง
2. การใช้ภาพ (Using pictures) การใช้ภาพมีประโยชน์ในการทดสอบทักษะการพูดมาก
ภาพที่ใช้ควรมีผลต่อการใช้รูปแบบทางภาษา มองเห็นได้ชัดเจน วิธีการใช้ภาพในการประเมินผลมี
วิธีการต่างๆ กัน กล่าวคือ

2.1 บรรยายภาพ (Picture for description) ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นกลุ่ม อธิบาย
ถึงคน วัตถุ และสถานที่ต่างๆ ในภาพ ผู้ประเมินไม่ควรถามคำถามเกี่ยวกับภาพมากไป แต่ควรกระตุ้น
ให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูด

2.2 เปรียบเทียบภาพ (Picture for comparison) นักเรียนจะได้รับภาพที่คล้ายกันเป็น
คู่ จากนั้นจะหาจุดที่ต่างกันในภาพของตนโดยจะไม่มองภาพของอีกฝ่ายหนึ่ง นักเรียนจะถามหรือ
ปฏิเสธคู่สนทนาตามภาพที่ตนได้รับ

2.3 จัดลำดับภาพ (Sequences of pictures) การจัดลำดับของภาพเพื่อเล่าเรื่องใช้ภาษาในรูปอดีตมากกว่าการบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการทำสิ่งใดๆ เช่น การเปลี่ยนยางรถเนื่องจากยางรถรั่ว การลำดับภาพนี้มักใช้ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4 บอกคำพูดของคนในภาพ (Picture in speech bubbles) นักเรียนจะได้รับภาพที่ไม่มีคำพูด (อาจเป็นภาพการ์ตูนช่อง การ์ตูนเรื่อง หรือภาพเรื่องราว) แล้วเดาว่าคนกำลังพูดว่าอะไร ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดให้มากที่สุด เนื่องจากจุดประสงค์ของการให้นักเรียนเดาคำพูดของคนในภาพไม่ใช่การเดาให้ถูกต้อง แต่เป็นการแสดงความสามารถในการพูดของนักเรียน วิธีการนี้สามารถใช้ทดสอบนักเรียนเป็นคู่หรือรายบุคคลได้

2.5 บอกเส้นทางตามแผนที่ (Maps) นักเรียนจะได้รับแผนที่ แล้วให้นักเรียนบอกเส้นทางไปตามแผนที่ หากสอบเป็นคู่ นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนบอกเส้นทางอีกคนหนึ่งจะปฏิบัติตามและไปตามเส้นทางบนแผนที่

3. การสัมภาษณ์ (Oral interview) การสัมภาษณ์เป็นการทดสอบการฟัง-พูดที่ดีที่สุดแบบหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ ที่อยู่ งานอดิเรก สิ่งที่ชอบ (หรือไม่ชอบ) เป็นต้น ผู้สัมภาษณ์อาจขอให้นักเรียนสะกด ชื่อ หรืออ่านตัวเลข (เลขที่ชอบ หมายเลขโทรศัพท์ รหัสไปรษณีย์ ฯลฯ) ในการประเมินผลการพูดด้วยการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องทำให้นักเรียนรู้สึกสบายใจในระหว่างการสนทนา การดำเนินการสัมภาษณ์มีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 การถามคำถาม (Asking Questions) การถามผู้เข้าสัมภาษณ์ ควรเลือกคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่น่าสนใจ ไม่ใช่คำถามอะไรก็ได้ ควรพูดให้เป็นธรรมชาติ ไม่ควรกังวลเกี่ยวกับมาตรฐานการใช้ภาษา ควรแสดงความเป็นมิตรกับนักเรียนที่เข้าสัมภาษณ์และมีส่วนร่วมในการสนทนากับนักเรียน แต่ไม่ควรพูดมากจนเกินไป

3.2 การให้คะแนน (Marking) การให้คะแนนไม่ควรทำต่อหน้าผู้เข้าสัมภาษณ์ เนื่องจากจะเป็นการทำให้ผู้เข้าสัมภาษณ์หมดกำลังใจ การให้คะแนนควรทำหลังจากนักเรียนที่ได้รับการสัมภาษณ์ออกจากห้องสอบไปแล้ว

3.3 การสัมภาษณ์เป็นคู่ (Testing students in pairs) การให้นักเรียนเข้าสัมภาษณ์ครั้งละ 2 คน จะเป็นการลดความเครียดของนักเรียนลงได้ ครูผู้สัมภาษณ์อาจขอให้นักเรียนหาความแตกต่างในภาพ 2 ภาพที่มีลักษณะคล้ายกัน หรืออาจจัดลำดับภาพใหม่เพื่อเล่าเรื่องตามภาพนั้นๆ หรือครูอาจขอให้นักเรียนเตรียมคำถามมาถามกันเองก็ได้ ข้อดีของการสัมภาษณ์คู่คือผู้สัมภาษณ์จะได้

ฟังการสนทนาของนักเรียนที่ระดับภาษาไม่ต่างกันมากเหมือนสัมภาษณ์กับครูผู้ประเมิน และนักเรียนจะแสดงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

4. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Using a language laboratory) การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาจะช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ และนักเรียนจะเคยชินกับการตอบคำถาม ซึ่งอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง ซึ่งมีวิธีการปฏิบัติดังนี้

4.1 บันทึกคำถามต่างๆ ลงในแถบบันทึกเสียง และกำหนดสถานการณ์สั้นๆ ให้โดยบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง นักเรียนจะได้ตอบตามแต่ละสถานการณ์

4.2 กำหนดบทสนทนาซึ่งเป็นสถานการณ์ในชีวิตจริงให้ โดยบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง ครูผู้ดำเนินการสอบจะอธิบายสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างสั้นๆ ก่อนเริ่มการสนทนา นักเรียนสามารถถามและตอบตามที่ได้ยินจากแถบบันทึกเสียง

4.3 กำหนดบทสนทนาให้คล้ายแบบ 4.2 แต่การโต้ตอบของนักเรียนจะได้รับการชี้แนะ โดยครูจะบันทึกเสียงพูดเบาๆ ในแถบบันทึกเสียง ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนรู้ว่าจะได้ตอบอย่างไร

4.4 กำหนดบทสนทนาให้ แล้วนักเรียนอ่านบันทึกประจำวันส่วนหนึ่งที่คัดมาจากบันทึกดังกล่าว เป็นตารางการนัดหมายในสัปดาห์หนึ่ง นักเรียนจะสนทนาโต้ตอบกับเสียงจากแถบบันทึกเสียง โดยอาศัยข้อมูลจากบันทึกที่ได้อ่าน

5. การทดสอบการพูดที่รวมทักษะอื่นไว้ด้วย (Testing Speaking with Other Skills) เช่น การพูดสามารถทดสอบร่วมกับการอ่านได้ โดยนักเรียนอ่านข้อความ เนื้อหาแล้วอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านกับเพื่อนหรือครูผู้ทดสอบ

6. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติง่ายๆ เป็นการทดสอบที่มีประโยชน์ การให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติสามารถทำได้โดยการกำหนดบทบาทและให้สถานการณ์อย่างชัดเจน นักเรียนจะไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้าและจะต้องแสดงบทบาทและสถานการณ์ที่ได้รับ

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนั้น อาจวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่างๆ ดังนี้ คือ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจและการสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้ในการสร้างเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการทดสอบกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนั้นได้มีผู้ทำการวิจัยในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง

พาร่า สุลไลมาน (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดีหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน และผู้เรียนมีความพอใจในระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ณัฐิมา จรุงเทียบ (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนผดุงราชกุฎวิทยา พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และประสิทธิภาพความพึงพอใจต่อกิจกรรมและเกมทางภาษาในกิจกรรมค่ายอยู่ในระดับปานกลาง

นิริวดี โพธิ์จักร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5-6 โรงเรียนก้าวหน้าสามัคคีสูงเหลื่อม พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ร้อยเอกหญิงณิราวรรณ จิตตรีนิธย์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน พบว่าหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ

อยู่ในระดับสูง และผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจในกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

วิกทิง นิสเบทและทินเดล (Wighting M., Nisbet D. and Tindall E.: 2006) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนของกลุ่มนักเรียนชาวจีนที่มีอายุระหว่าง 8 -18 ปี จำนวน 149 คน ที่ได้รับการสอนเรื่องการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมค่ายที่หลากหลาย โดยวิทยากรจากประเทศอเมริกา โดยมีครูชาวจีนเป็นผู้ช่วย โดยจัดให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในค่าย พบว่าค่ายภาษาอังกฤษ 3 สัปดาห์ที่จัดขึ้นนี้มีประโยชน์สูงมากสำหรับนักเรียนและครู ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนและครูในค่ายมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนทัศนคติ เพิ่มพูนความเข้าใจในวัฒนธรรม ประสบการณ์และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมให้ยั่งยืนผ่านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและสนุกสนานให้ผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้ตัว ในสถานการณ์จริงในบรรยากาศที่ผ่อนคลายนอกห้องเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น และฝึกการปฏิสัมพันธ์โดยผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนและมุ่งพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนำผลการวิจัยของค่ายภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ได้จัดแล้วมาพิจารณาข้อดี ข้อด้อยของกิจกรรมค่ายประเภทต่าง ๆ เพื่อวางแผนจัดกิจกรรมค่ายในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 196 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 30 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีจับฉลากจากจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมดที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืนเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ในระหว่างวันที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ 2553 ณ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- 1) คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 4) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ก)

การสร้างคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชาภาษาอังกฤษ ช่วงชั้นที่ 3 ขอบข่ายของเนื้อหาสาระ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และจากหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.4 สร้างคู่มือการจัดค่ายภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและรายชื่อของกิจกรรม ตารางจัดกิจกรรมและขั้นตอนวิธีดำเนินงานกิจกรรม ดังนี้

- 1) ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม 19 กิจกรรม

ดังนี้

(1) กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking activities)

(2) กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง-พูด (Listening and speaking activities)

(3) กิจกรรมทักษะสัมพันธ์ หรือการบูรณาการทักษะ (Integrated skills

activities)

(4) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-plays)

(5) กิจกรรมคำศัพท์ (Vocabulary activities)

(6) กิจกรรมเติมเต็ม (Fillers)

2) ตารางจัดกิจกรรม (ภาคผนวก ก)

ค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ จัดขึ้นเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน รวม 22 ชั่วโมงโดยใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมในวันแรกตั้งแต่เวลา 14.00 น. ในวันที่สองตั้งแต่เวลา 07.00 – 20.30 น. และในวันสุดท้ายตั้งแต่เวลา 07.00 – 14.00 น.

3) ขั้นตอนวิธีดำเนินกิจกรรม

แต่ละกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ได้มีการกำหนดรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. เวลา
3. การจัดกลุ่ม
4. วัสดุอุปกรณ์
5. วิธีดำเนินกิจกรรม
6. วิธีประเมินผล

4) นำคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษและการจัดค่ายภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาการจัดกิจกรรม วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินกิจกรรม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้

5) นำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

2. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ดูภาคผนวก ข)

ผู้วิจัยมีหลักเกณฑ์และขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักเกณฑ์การวัดผลประเมินผลจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยจัดทำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป จำนวน 10 ข้อ นักเรียนทดสอบครั้งละ 1 คู่

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) โดยให้นักเรียนทดสอบเป็นคู่ มีสถานการณ์ (Role cards) ให้ 3 สถานการณ์ ให้นักเรียนจับฉลากเลือกสถานการณ์เองหนึ่งสถานการณ์และเลือกบทบาทว่าจะเป็นนักเรียน A หรือ B

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบให้บอกความเหมือนหรือแตกต่างของภาพ (Find the Differences) ให้นักเรียนทดสอบเป็นคู่ ถาม - ตอบ ว่าภาพของตนเหมือนหรือต่างกับคู่ ภายในเวลาที่กำหนด

แบบทดสอบทั้ง 3 ตอนประเมินโดยครูชาวต่างประเทศ จำนวน 2 คน ผู้วิจัย 1 คน รวม ทั้งสิ้น 3 คน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดของคลาร์ก (Clark. 1972) ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320 - 323) แฮริส (Harris. 1990: 84) และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป.) เพื่อเป็นหลักให้ผู้ประเมินใช้ประเมินความสามารถในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้แยกประเมินออกเป็น 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ตามโครงสร้างและการใช้คำศัพท์สื่อความหมาย โดยจัดระดับความสามารถเป็น 5 ระดับ คือ ตั้งแต่ดีมาก ถึง อ่อนมาก กำหนดคะแนนสูงสุด 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด

ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์	ระดับคะแนน
ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบอย่างคล่องแคล่วมั่นใจและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่อง ที่สนทนา - การออกเสียงชัดเจนมาก - การใช้ไวยากรณ์ที่มีผิดเล็กน้อยและไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อ ความหมาย - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดีมากโดยใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง 	9-10
ดี	<ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา - การออกเสียงชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์ยังมีที่ผิดบ้าง - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดี ใช้คำศัพท์โต้ตอบได้ถูกต้องแต่ ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ 	7-8
ปานกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา - การออกเสียงยังไม่ชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์ที่มีผิดมาก - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้พอใช้ ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ ที่ต้องการในขณะที่พูด 	5-6
อ่อน	<ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบได้เล็กน้อย - การออกเสียงไม่ชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์ที่มีผิดมากและมีผลต่อการสื่อสาร - สื่อความหมายโดยใช้คำพูดประเภท Yes / No หรือคำเดียว ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด 	3-4
อ่อนมาก	<ul style="list-style-type: none"> - พูดโต้ตอบโดยใช้คำตอบที่แสดงว่าเกือบจะไม่เข้าใจเรื่องราวที่ กำลังสนทนา - การออกเสียงไม่ชัดเจนมาก - การใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด - ไม่สามารถใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ 	1-2

ที่มา: ปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของคลาร์ก (Clark. 1972) ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320 - 323) แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป.)

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าคุณสมบัติข้อสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป

2.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญโดยใช้ t-test คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

2.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .82

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

2.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข)

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยปรับปรุงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมของ นิธิวดี โพธิ์จักร (2549: 98-99) จำนวน 15 ข้อความ ซึ่งเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงและกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ใน 3 องค์ประกอบ คือ 1. ลักษณะของกิจกรรม 2. วิธีดำเนินการกิจกรรม 3. ประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม องค์ประกอบแรกคือ ลักษณะของกิจกรรม ประกอบด้วย วิธีเล่น ระยะเวลาในการทำกิจกรรม และลักษณะกิจกรรม องค์ประกอบที่ 2 คือ วิธีดำเนินการกิจกรรม ประกอบด้วย การอธิบายและการสาธิตการทำกิจกรรม การตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม และการดำเนินการกิจกรรม องค์ประกอบที่ 3 คือ ประโยชน์ของการร่วม

กิจกรรม ประกอบด้วย ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ และความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบคำถามปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อกิจกรรม โดยให้ครูพี่เลี้ยงประจำกลุ่มจำนวน 3 คนและกลุ่มตัวอย่างทุกคน ทำแบบสอบถามฉบับนี้ในวันสุดท้ายหลังจากกิจกรรมค่ายเสร็จสิ้นลง

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา

3.4 คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามจำนวน 13 ข้อ

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและผ่านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ คัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามจำนวน 13 ข้อ และคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรของครอนบาค Cronbach (1951) อ้างอิงจาก อัจฉรา วงศ์โสธร (2544: 294) หาค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา Coefficient Alpha (α)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.1 ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม มีครูพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม ทุกกลุ่ม เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมตามคู่มือ ให้ครูพี่

เลี้ยงประจำกลุ่มและกลุ่มตัวอย่างประเมินความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.4 นำข้อมูลจากการวิจัยทั้งหมดมาวิเคราะห์

4.5 สรุปและอภิปรายผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์ ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample

5.2 นำผลการประเมินจากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย โดยแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนตามระดับความคิดเห็น ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5 คะแนน ถึงไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1 คะแนน จากนั้นนำเกณฑ์การประเมินมาแปลผลตามแนวการแปลผลของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543: 107-108) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยมาก

5.3 นำข้อมูลคำถามปลายเปิดจากแบบประเมินของกลุ่มตัวอย่างและครูพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม และมาสรุปความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ นำเสนอในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืน ในวันที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ 2554 รวม 3 วัน 2 คืน ณ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. การประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูที่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบซึ่งมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ และตอนที่ 3 การหาความแตกต่างของภาพ แต่ละตอนมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน รวม 30 คะแนน จากผู้ประเมิน 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง (ตาราง 2 ดูภาคผนวก ข หน้า 103) จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียน	t-test			
	\bar{X}	S.D.	t	Df
ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	13.33	2.111		29
			86.14**	
หลังเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	26.34	1.986		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 3 แสดงว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ที่ 13.33 และหลังการทดลองอยู่ที่ 26.34 เพิ่มขึ้น 13.01

2. การประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ในการประเมินความคิดเห็นของนักเรียนและครูพี่เลี้ยงต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์จากข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงและกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมค่าย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) มีข้อความจำนวน 13 ข้อ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ลักษณะของกิจกรรม วิธีดำเนินกิจกรรมและประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามประเภทปลายเปิด เพื่อแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากตอนที่ 1 มาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปประเมินตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ได้ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

รายการ	นักเรียนที่ร่วมกิจกรรม		ครูพี่เลี้ยง	
	ค่ายภาษาอังกฤษ			
ลักษณะของกิจกรรม	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น	\bar{X}	ระดับความคิดเห็น
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้	4.77	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.57	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
3. สนุกไม่เครียดเหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียน	4.83	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
5. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมายได้อย่างอิสระ	4.97	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
6. ทำท่ายกระตุ้นให้นักเรียนอยากทำกิจกรรม	4.77	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
	4.81		5.00	
วิธีดำเนินกิจกรรม				
7. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน	4.83	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
8. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม	4.80	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
9. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน	4.87	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
10. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	4.87	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
	4.84		5.00	
ประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม				
11. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	4.93	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
12. ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.90	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
13. ช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดโดยรวม	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
	4.94		5.00	
เฉลี่ยรวม 3 องค์ประกอบ	4.85	เฉลี่ยรวม 3 องค์ประกอบ	5.00	

จากตาราง 4 สรุปได้ว่านักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ครูพี่เลี้ยงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของแต่ละองค์ประกอบ พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์ประกอบด้านประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ องค์ประกอบด้านวิธีดำเนินกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือองค์ประกอบด้านลักษณะของกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็นย่อยของทุกองค์ประกอบพบว่า ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและช่วยพัฒนาความสามารถในการพูด ค่าเฉลี่ยที่ 5.00 นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อความหมายได้อย่างอิสระค่าเฉลี่ยที่ 4.97 และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ ค่าเฉลี่ยที่ 4.93

ครูที่เลี้ยงทั้ง 3 คนประเมินทุกประเด็นย่อยที่ระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 5.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ปรากฏผล ดังนี้

1. กิจกรรมที่ชอบมากที่สุด

1.1 ละครสั้น (Skit) คิดเป็นร้อยละ 53.33 เพราะกิจกรรมเน้นให้ทุกคนต้องร่วมมือกันทำงาน ประชุมหารือกำหนดตัวผู้แสดง บทบาทผู้แสดง การออกแบบเครื่องแต่งกายและการเขียนบทพูด มีการทำงานเป็นทีม เพื่อน ๆ แต่ละคนรับบทบาทหน้าที่ของตน ได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มรวมทั้งครูพี่เลี้ยงและครูชาวต่างชาติ ทำให้ทำงานร่วมกันอย่างสนุกสนานและมีความสุขในบรรยากาศที่เป็นกันเอง ได้ฝึกใช้ภาษาท่าทางอย่างอิสระโดยมีครูพี่เลี้ยงและวิทยากรช่วยในเรื่องการเขียนบทสนทนา ได้แต่งตัวด้วยชุดที่ประดิษฐ์จากหนังสือพิมพ์ ได้เล่นละครสั้นซึ่งท้าทายความสามารถ ทำให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.2 กิจกรรม karaoke คิดเป็นร้อยละ 33.33 เพราะได้แสดงออกและได้ร้องเพลงที่ชอบ ได้วางแผนการทำงานกับเพื่อน ๆ ในการออกแบบท่าเต้นและได้แสดงพร้อมเพื่อน ๆ ทำให้คุ้นเคยกันมากขึ้น

1.3 กิจกรรม I went to the market คิดเป็นร้อยละ 13.33 เพราะกิจกรรมกระตุ้น ท้าทายให้ต้องเตรียมพร้อม รู้สึกตื่นเต้น มีความกระตือรือร้นที่ต้องออกไปทำกิจกรรมในฐานะผู้นำเกม

ทั้งนี้ไม่มีการระบุกิจกรรมที่ชอบน้อยที่สุด

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.1 ขอเวลาในการเตรียมตัวแสดงละครมากกว่านี้

2.2 ยากให้ครูจัดกิจกรรม Karaokeในห้องเรียนบ้าง

2.3 กิจกรรมทุกกิจกรรมช่วยให้กล้าแสดงออก วิทยากรและครูชาวต่างชาติใจดี เป็นกันเอง สนุก ไม่เหมือนในห้องเรียนปกติ อธิบายการเล่นเกมส์ชัดเจนดี ใช้ภาษาง่าย ๆ ทำให้เข้าใจ และทำตามได้

2.4 ควรเพิ่มเวลาสำหรับ Karaoke มากกว่านี้

2.5 ควรจัดกิจกรรมค่ายลักษณะนี้ทุกภาคเรียน

2.6 มีความมั่นใจมากขึ้นกว่าเดิม รู้สึกว่าการพูดภาษาอังกฤษไม่ยากอย่างที่คิด จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ปรากฏผล ดังนี้

1. กิจกรรมที่ชอบมากที่สุด คือ ละครสั้น (Skit) คิดเป็นร้อยละ 100 เพราะพบว่านักเรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ในกลุ่มและกล้าคิด กล้าใช้ภาษาและท่าทางที่คิดว่าเหมาะสมกับเรื่องที่ได้รับ ได้ใช้ทักษะทั้งสี่คือฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยปรึกษาครูพี่เลี้ยงและวิทยากร มีการวางแผนการทำงานและช่วยเหลือกันดีมาก สามารถทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนด

ทั้งนี้ ไม่มีการระบุกิจกรรมที่ชอบน้อยที่สุด

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.1 พบว่านักเรียนในกลุ่มมีพัฒนาการด้านการพูดเพิ่มขึ้นเมื่อสิ้นสุดกิจกรรม กล้าพูด กล้าถาม ช่วยเหลือกันในกลุ่ม และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันดี ขณะร่วมกิจกรรมเกมต่าง ๆ ก็พยายามปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ภาษาท่าทางอย่างเต็มความสามารถ คืบที่สองนักเรียนสนิทสนมกันมากขึ้น ทุกกิจกรรมนักเรียนทุกคนได้แสดงความสามารถออกมาอย่างมีเป้าหมาย รวมทั้งวิทยากรดำเนินกิจกรรมสนุกสนาน และใช้ภาษาง่าย ๆ นักเรียนเข้าใจ ปฏิบัติตามได้ตามศักยภาพที่มี ในบรรยากาศอบอุ่น เป็นกันเอง กิจกรรมละครสั้นแสดงได้อย่างสร้างสรรค์ สนุกสนาน ทั้งผู้ชมและผู้แสดง

2.2 ได้เรียนรู้เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมใหม่ ๆ จะนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนบ้าง

2.3 ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างประเทศ จะนำคำสั่งที่ใช้ในกิจกรรมไปปรับใช้ในห้องเรียนของตนเอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผลการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูที่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 196 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี ทั้งนักเรียนชายและหญิง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง 3 วัน 2 คืน รวมทั้งสิ้น 22 ชั่วโมงระหว่างวันที่ 17-19 กุมภาพันธ์ 2554 ณ โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยจัดเป็นกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืน (Overnight English Camp)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและรายชื่อของกิจกรรม ตารางจัดกิจกรรมและขั้นตอนวิธีดำเนินกิจกรรม

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบทดสอบแบบแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) และตอนที่ 3 แบบทดสอบให้บอกความเหมือนหรือแตกต่างของภาพ (Find the Differences)

3. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยจัดระดับความสามารถเป็น 5 ระดับ คือ ตั้งแต่ ดีมาก ถึง อ่อนมาก กำหนดคะแนนสูงสุด 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 1 คะแนน

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครูพี่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม วิธีดำเนินกิจกรรม และประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับกิจกรรมที่ชอบมากที่สุด กิจกรรมที่ชอบน้อยที่สุด และ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ชลบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์การใช้สถานที่และบุคลากรในการจัดกิจกรรม

2. สุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากรายชื่อนักเรียนทั้งหมดจำนวน 196 คน

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ระหว่างวันที่ 17 – 19 กุมภาพันธ์ 2554 เป็นเวลา 3 วัน 2 คืน โดยมีครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นครูพี่เลี้ยง 3 คน ครูสอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติ จำนวน 2 คน เป็นวิทยากรในการดำเนินกิจกรรม

4. ให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษหลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองโดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรม วิธีดำเนินกิจกรรมและประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม เพื่อหาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนและครูพี่เลี้ยงที่มีต่อกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษหลังการร่วมกิจกรรมตามเกณฑ์การประเมิน

3. นำข้อมูลจากคำถามปลายเปิด ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักเรียนและครูพี่เลี้ยงประจำกลุ่มมาสรุปและนำเสนอในรูปของความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ตำบลหนองซาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและครูพี่เลี้ยงมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย ชลบุรี ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการศึกษาดังกล่าวมีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกโดยดัดแปลงจากกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่ประสบความสำเร็จของฟาร่า สุไลมาน (2547), ธีรลักษณ์ เอกนัยน์ (2548) และร้อยเอก

หญิงฉวีวรรณ จิตตรีนิษฐ์ (2552) มาปรับให้เข้ากับวัย ความรู้และความสามารถของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่าย ประกอบด้วยกิจกรรมเกมทางภาษาที่มีความหลากหลายถึง 6 ประเภท ได้แก่

- 1) กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน ช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ลดความตื่นเต้น เขินอาย
- 2) กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง-พูด เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้ทักษะฟังและพูดในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง
- 3) กิจกรรมทักษะสัมพันธ์ หรือการบูรณาการทักษะ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง-พูดร่วมกับทักษะการอ่านและการเขียน รวมทั้งทบทวนโครงสร้างประโยคต่างๆที่เคยเรียนมาแล้วในรูปแบบของเกม
- 4) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งคำพูดและกริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนด เปิดโอกาสให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดอย่างสร้างสรรค์
- 5) กิจกรรมคำศัพท์ เป็นกิจกรรมที่ทดสอบความจำและทบทวนคำศัพท์ต่างๆ ตามระดับความรู้ของผู้เรียน
- 6) กิจกรรมเสริมเป็นกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งเน้นความสนุกสนาน เสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ เช่น การร้องเพลง ซึ่งการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเกมทางภาษา(Language Games)ไว้อย่างหลากหลายถึง 19 ชนิด ซึ่งพบว่าเกมทางภาษาเหล่านี้ช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนโดยรวม ซึ่งเห็นได้จากระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.81 สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าของปริญาดา ยะวงศา (2546: 5) ที่ศึกษาการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้สรุปผลไว้ว่ากิจกรรมและเกมทางภาษาที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น

รูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่และกิจกรรมรวม ช่วยพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและพฤติกรรมที่ดีด้านต่าง ๆ เช่นความมีน้ำใจ การรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น การพยายามทำงานให้สำเร็จโดยใช้ภาษาอังกฤษตามความสามารถของตน นักเรียนได้เรียนรู้และรับประสบการณ์ตรงจากเพื่อน ๆ ครูพี่เลี้ยง รวมทั้งครูชาวต่างประเทศจากการเข้าร่วมกิจกรรมในค่าย มีการทำงานเป็นทีม ความเป็นผู้นำ ผู้ตาม เกิดความคิดสร้างสรรค์ก็เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ค่ายประสบความสำเร็จ

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจากการปฏิบัติจริง รวมทั้งเหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน จากการที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองทุกกิจกรรมผ่านเกมทางภาษาต่าง ๆ ทำให้ นักเรียนต้องนำภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม จนประสบความสำเร็จ ทำให้เกิดประสบการณ์ตรงและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยด้านการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

อยู่ที่ 5.00 นอกจากนี้พบว่าจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ชอบมากที่สุด นักเรียนระบุว่าชอบละครสั้นเพราะกิจกรรมเน้นให้ทุกคนต้องร่วมมือกันทำงาน ประชุมหรือกำหนดตัวผู้แสดง บทบาทผู้แสดง การออกแบบเครื่องแต่งกายและการเขียนบทพูด มีการทำงานเป็นทีม สมาชิกแต่ละคนรับบทบาทหน้าที่ของตน ได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มรวมทั้งครูพี่เลี้ยงและครูชาวต่างชาติ เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้ทำงานร่วมกันอย่างสนุกสนานและมีความสุข สอดคล้องกับ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ป.) ที่ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการจัดค่ายภาษาอังกฤษว่าให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ ร่วมทำกิจกรรมเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับเจลิยวศรี พิบูลชล (2535: 30) ที่กล่าวว่าลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมที่ให้ชาวค่ายมีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม

นอกจากนี้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกใช้ภาษาท่าทางเพื่อสื่อความหมายอย่างอิสระ ผ่านกิจกรรมการแข่งขันในระยะเวลาที่กำหนด ทำให้นักเรียนรู้สึก ทำท่ายและต้องการทำกิจกรรมให้สำเร็จเพื่อชัยชนะของตนเองและทีม เห็นได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยด้านการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อความหมายได้อย่างอิสระอยู่ที่ 4.97 ซึ่งพบว่าเป็นความคิดเห็นในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูพี่เลี้ยงจากคำถามปลายเปิดพบว่าในการทำกิจกรรมนักเรียนพยายามใช้ภาษาและท่าทางที่เหมาะสมกับละครที่ต้องแสดง เพื่อสื่อสารกับผู้ชม ใช้ภาษาและท่าทางอย่างอิสระตามความต้องการของนักเรียน ตรงกับข้อมูลที่ได้จากข้อคิดเห็นเพิ่มเติมทำแบบฉบับที่การให้คะแนนการสอบ pre-test และ post-test ของครูผู้ประเมินทั้ง 3 คน ซึ่งระบุว่าก่อนร่วมกิจกรรมค่ายนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูด อายุที่จะแสดงออก หลังการร่วมกิจกรรมค่ายแล้วพบว่าขณะสอบ post-test นักเรียนมีความมั่นใจมากขึ้น ใช้ภาษาท่าทางอย่างอิสระ เหมาะสม สร้างสรรค์และหลากหลายขึ้น สอดคล้องกับบราวน์ (Brown, 2001: 275-276) ที่มีความเห็นว่ากิจกรรมการสอนพูดควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ นำไปสู่การใช้ภาษาอย่างอิสระและหลากหลาย

2. การจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมนับเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูด การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้มีการวางแผนจัดการที่ดี ดังนี้

ในการจัดลำดับกิจกรรมผู้วิจัยได้จัดลำดับ เกมและกิจกรรมจากง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้นตามลำดับ เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาและคุ้นเคยกับภาษาอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากกิจกรรมสร้าง

ความคุ้นเคย เช่น ถามตอบ ฝึกการฟัง พูด เรื่องง่ายๆ เช่น กิจกรรมพบครูพี่เลี้ยง (Welcoming homeroom) ตามด้วยกิจกรรมฝึกการฟัง พูด ซึ่งต้องใช้ทักษะทางภาษามากขึ้น สลับกับกิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้โต้ตอบและกล้าใช้ภาษามากขึ้นตามลำดับ และจัดกิจกรรมละครสั้น (Skit) ไว้เป็นกิจกรรมสุดท้ายในคืนที่สอง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เคยเรียนมาแล้วมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งตรงกับแนวคิดของเบิร์น (Byrne. 1990: 105-106) และเรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 7) ที่เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษว่าต้องคัดเลือกเกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

ในส่วนของวิธีดำเนินกิจกรรม ก่อนเริ่มกิจกรรมมีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน มีการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมทุกครั้ง รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมมีความกระชับ ต่อเนื่องเป็นขั้นตอน สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2552: 7) ที่กล่าวไว้ว่ากิจกรรมค่ายที่มีการจัดเรื่องกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนจะสามารถพัฒนาสมาชิกค่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สมาชิกค่ายสามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ นอกจากนี้มีการจัดกลุ่มนักเรียนตามความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยด้านการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน อยู่ที่ 4.83 การตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมทุกครั้ง อยู่ที่ 4.80 การดำเนินกิจกรรมมีความกระชับ ต่อเนื่องเป็นขั้นตอนอยู่ที่ 4.87 และการจัดกลุ่มนักเรียนอย่างเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม อยู่ที่ 4.87 ซึ่งล้วนเป็นความคิดเห็นในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อลักษณะกิจกรรมในภาพรวมไว้ในระดับมากที่สุดในระดับนี้ ด้าน มีวิธีเล่นที่เข้าใจง่าย นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ด้วยตนเองทุกกิจกรรม โดยแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ไว้ที่ค่าเฉลี่ย 4.77 และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด นักเรียนได้เสนอว่าวิทยากรและครูชาวต่างชาติใจดี อธิบายวิธีเล่นเกมชัดเจน ใช้ภาษาง่าย ๆ สามารถทำตามได้ ตรงกับแนวคิดของเบิร์น (Byrne. 1990: 105-106) และเรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2542: 7) ที่เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษว่าต้องสาธิตและอธิบายการเล่นเกมที่ละเอียด ชัดเจน สอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูพี่เลี้ยงที่เห็นว่าวิทยากรดำเนินกิจกรรมโดยใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดเจนและสาธิตการทำกิจกรรมก่อนทุกครั้งจนนักเรียนเข้าใจสามารถปฏิบัติตามได้เอง ตรงกับความเห็นของผู้วิจัยที่สังเกตพบว่าตลอดระยะเวลาของการจัดกิจกรรมค่ายครูชาวต่างชาติที่เป็นวิทยากรได้อธิบายวิธีการทำกิจกรรมอย่างชัดเจนด้วยภาษาง่าย ๆ และสาธิตวิธีการทำกิจกรรมทุกครั้ง ดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน อีกทั้งยังตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนด้วยว่าเข้าใจจริงหรือไม่ก่อนเริ่มกิจกรรม รวมทั้งครูพี่เลี้ยงประจำกลุ่มได้คอยช่วยเหลือตรวจสอบความเข้าใจอีกทางหนึ่งด้วย ทำให้นักเรียนรู้จุดประสงค์ของกิจกรรม รู้ขั้นตอนการทำกิจกรรมมีความต้องการ

ที่จะทำกิจกรรม นอกจากนี้ในระหว่างกิจกรรมครูไม่ขัดจังหวะหรือแทรกแซงขณะนักเรียนทำกิจกรรม โดยนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมั่นใจ สอดคล้องกับ ฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 85) ซึ่งกล่าวถึงลักษณะสำคัญของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ว่ากิจกรรมต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความต้องการและวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสาร เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ มีความหลากหลายของภาษาที่ใช้และไม่มีการแทรกแซงจากครูขณะทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับเบิร์น (Byrne. 1990: 105-106) ที่เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ว่าผู้นำควรสาธิตและอธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียด ชัดเจน ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นเกมนอกห้องเรียน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน

3. บรรยายภาพของค่ายภาษาอังกฤษ

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ คือ บรรยายภาพของค่ายภาษาอังกฤษ เนื่องจากการจัดค่ายครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกครูพี่เลี้ยงซึ่งเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีทุกคน และกำหนดข้อตกลงให้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาที่อยู่ในค่ายทั้งกับนักเรียนและครูด้วยกัน ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างสมจริงโดยไม่กลัวถูกตำหนิจากครูพี่เลี้ยงและวิทยากรหากพูดผิดพลาด ทำให้เกิดความมั่นใจกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักเรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นในองค์ประกอบด้านประโยชน์ของการร่วมกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยที่ 4.94 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด และจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนักเรียนระบุว่ามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิมและ รู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ยากอย่างที่คิดรวมทั้งจะพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น และเห็นว่าควรจัดกิจกรรมแบบนี้ทุกภาคเรียน ขอบรรยายภาพในค่ายที่อบอุ่น เป็นกันเองทั้งกับเพื่อน ๆ และครู และได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นเพิ่มเติมของครูพี่เลี้ยงที่พบว่านักเรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ เฉลียวศรี พิบูลชล (2535 : 30) ที่ว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในประสบการณ์จริง และเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนนอกห้องเรียนในขณะเดียวกันด้วย ทำให้นักเรียนพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้นักเรียนยังได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาตลอดเวลาในการทำกิจกรรม ปราศจากการตำหนิหรือจับผิดข้อผิดพลาดของนักเรียน

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นสิ่งท้าทายสำหรับนักเรียนและครูพี่เลี้ยง นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยเข้าร่วมในการเข้าค่ายภาษาอังกฤษและเป็นเรื่องใหม่ของครูพี่เลี้ยง จึงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ เป็นการเรียนนอกห้องเรียนปกติ กิจกรรมการเรียนสอนอยู่ในรูปของ

กิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม ไม่มีการตัดสินผลการเรียนทำให้ไม่เครียด กิจกรรมจัดขึ้นเพื่อเสริมสมรรถภาพในการใช้ภาษาภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ที่ทำให้นักเรียนและครูรู้สึกตื่นตัวมีความต้องการทำกิจกรรมต่างๆ กิจกรรมท้าทายความสามารถของนักเรียน เช่น I went to the market นักเรียนต้องตั้งใจฟังวิทยากรผู้นำเกม และตัวอย่างที่เพื่อนแสดงและเตรียมพร้อมอยู่เสมอหากถึงคราวที่ตนเองต้องออกไปนำเกมบ้าง สอดคล้องกับข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนด้านกิจกรรมสนุกไม่เครียด เหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียนอยู่ที่ 4.83 ล้วนเป็นความคิดเห็นในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 5-6 และ ม.ป.ป.: 183) ที่ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายว่าเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลินในการปฏิบัติกิจกรรมในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ เพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา เพราะในขณะที่ผู้เรียนสนุกในการทำกิจกรรมทางภาษาผู้เรียนได้ใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน เป็นการเรียนโดยไม่รู้ตัว

ปัจจัยอีกประการหนึ่งที่เอื้อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ คือบรรยากาศที่ผ่อนคลายไม่เครียด เนื่องจากใช้สถานที่จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนประจำ โดยใช้ทั้งส่วนที่เป็นที่โล่งมีบริเวณกว้างขวาง เช่น กลางสนามของโรงเรียน ในสวนปาล์ม ทำให้นักเรียนไม่ต้องกังวลกับกฎระเบียบเหมือนการเรียนในห้องเรียนตามปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิกทิง นิสเบ็ตและทินแดล Wighting M., Nisbet D. and Tindall E.: 2006) ที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษภาคฤดูร้อนของกลุ่มนักเรียนชาวจีนที่มีอายุระหว่าง 8 -18 ปี จำนวน 149 คน ที่ได้รับการสอนเรื่องการสนทนาภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมค่ายที่หลากหลาย โดยวิทยากรจากประเทศอเมริกา โดยมีครูชาวจีนเป็นผู้ช่วย โดยจัดให้ทุกคนอยู่ร่วมกันในค่าย พบว่าบรรยากาศของการจัดค่ายภาษาอังกฤษที่มีการจัดกิจกรรมทางภาษาอย่างหลากหลาย ไม่มีการบ้านให้นักเรียนต้องกังวลใจ มีตารางเวลากิจกรรมที่เหมาะสม มีช่วงเวลาให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดคุยกับวิทยากรชาวต่างประเทศอย่างเป็นกันเองทำให้นักเรียนมีความสุข และกล้าใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (Brown. 2001: 269) ที่ว่า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางการใช้ภาษา

สรุปได้ว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่สมจริงและสนุกสนาน เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารให้กับนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟารา สุไลมาน (2547) และ ณีราววรรณ จิตตรินิตย์ (2552) ที่พบว่าหลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544) ณีจิวมา จุฑาเทียบ (2547) และนิธิวดี โพธิ์จักร์ (2549) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อ

สร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนควรนำกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษไปปรับใช้ในชั้นเรียนปกติเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมต่างๆ ควรมีการยืดหยุ่นและปรับให้มีความเหมาะสม ตาม ประเภท ชนิดและเวลาในการทำกิจกรรม บางกิจกรรมนักเรียนให้ความสนใจและตั้งใจปฏิบัติมาก เช่น กิจกรรมการแสดงละครสั้น (Skit) หรือ กิจกรรมร้องเพลง (Karaoke) ซึ่งต้องใช้เวลามากพอสมควรในการเตรียมตัว ซึ่งอาจทำให้เวลาไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ และอาจมีผลต่อกิจกรรมในวันถัดไป

1.2 กิจกรรมที่ต้องใช้อุปกรณ์ วิทยากรควรเตรียมให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและทดลองใช้ให้คล่องแคล่วเพื่อจะได้ไม่ทำให้กิจกรรมสะดุด หรือชะงัก

1.3 จัดกลุ่มนักเรียนให้คละกันโดยพิจารณา ด้าน ต่าง ๆ เช่น ความสามารถ บุคลิกภาพ เพศ สุขภาพ เป็นต้น เพื่อให้การทำกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่น ทุกคนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมตามศักยภาพของตนอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะด้านการพูด โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น เพื่อดูพัฒนาการในด้านที่หลากหลายขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยว่าการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะใด ได้ดีที่สุดจากทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ.
- กศยา แสงเดช. (2548). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็คกรมวิชาการ. (ม.ป.ป.). *กิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. สำนักทดสอบทางการศึกษา. กรุงเทพฯ.
- จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์. (2540). *การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจลีศวรี พิบูลชล. (2535). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เตือนใจ แก้วโสภาส. (2524). *การจัดกิจกรรมพิเศษทางการเรียนภาษาในการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ฉัตรลักษณ์ เอกนัยน์. (2548). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนนันทบุรีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดน่าน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐิมา จรูเทียบ. (2547). *การศึกษาการใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณิราวรรณ จิตตรีนิทย์. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธัญวรรณ ทิวสุวรรณ. (2536). *ผลของการจัดกิจกรรมเทคนิคการละครที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปัญญาวรคุณ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
URL:<http://www.lib.ku.c.th/KUthesis/2536/TayawanTaw/index.html>
- นิธิวดี โพธิจักร. (2549). *การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปริญญา ยะวงศา. (2546). *การศึกษาแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *เอกสารการจดค่ายแคมป์อัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). *การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟาร่า สุไลมาน. (2547). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ซารา ฟิลิปส์. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก Young Learners*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. หน้า 131. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.

- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2542). *วันอันเดรด แลงแควท เกมส์ (100 Language Games)*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- จำเริญ โพธิ์จิตร. (2547). *การใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ถ่ายเอกสาร).
- เลวิส, เบดสัน. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *แนวทางการจัดค่าย*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2553, จาก <http://www.curriculum.net/upload/camp.zip>
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). *การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายฝน ทองเสียงไชย. (2544). *การศึกษามลภาวะอบรมครูเรื่องการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมและเกมภาษา ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา ศิลประสาท. (2544). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรียา ดันทอง. (2549). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญใจจันทรารักษ์ราษฎร์)*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัฉรา วงศ์ไธธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson Ann.; & Lynch Tony. (1988). *Listening : A Scheme for Teacher Education*. London: Oxford University Press.
- Asher J.J. (1982). *Learning "Another Language Through Action"*. Cambridge University Press.
- Bygate, Martin. (1987). *Speaking*. Oxford University Press.
- Brown, H. Douglas. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. 2nd ed. New York: Pearson Education.
- Byrne Donn. (1990). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.
- Finocchiaro Mary. (1985). *English as a Second/Foreign Language*. London: Prentice Hall Regents.
- Harmer, Jeremy. (2001). *The Practice of English Language Teaching*. 3rd ed. China: Longman.
- Johnson, Keith,; & Morrow, Keith. (1981). *Communication in the Classroom. Applications and Methods for Communicative Approach*. London: Longman.
- Kang Shumin. Factors to Consider Developing Adult EFL Students' Speaking Abilities. (serial online) 1997 Vol 35 No 3, July September. P. 8. Retrieve October 23, 2010, from URL: <http://eca.state.gov/forum/vols/vol35/no3/p8.htm>
- Krashen, S.D.; & Terrell, D. (1983). *The Natural Approach*. London: The Alemeny Press.
- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maley, Alan.; & Duff, Alan. (1986). *Drama Techniques in Language Learning*. 5th ed. Great Britain: Cambridge University Press.
- Mervyn J. Wighting.; Deanna L. Nisbet.; and Evie R. Tindall. (2006). "Exploring a Summer English Language Camp. Experience in China: A Descriptive Case Study" Retrieved December 20, 2010 from http://www.asian-efl-journal.com/pla_February_09_mw.php.

- Morrow, Keith. (1983). *Principles of Communicative Methodology*. London: Longman.
- Nunan, David. (1991). *Language Teaching Methodology: A Textbook for Teachers*.
New York: Prentice-Hall.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School : A Pragmatic Approach*. London:
Longman.
- Rost, Michael. (1991). *Listening in Action*. London: Prentice Hall International.
- Underhill, Nic. (1988). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*.
Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. 2nd ed. New York: Harcourt Brace-
Jovanovich.
- Weir, Cyril J. (1990). *Communicative Language Testing*. Great Britain: Prentice Hall
International.
- Widdowson, H. G. (1978). *Teaching language and communication*. Oxford: Oxford
University Press.
- Wilkins, D.A. (1972). *Systems Development in Adult Language Learning*. Oxford:
Pergamon.
- Wright, Andrew.; Betteridge, David,; & Buckby, Michael. (1992). *Games for Language
Learning*. 11 th ed. New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก ก
คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัย และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 : ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม
- ตอนที่ 2 : ตารางการจัดกิจกรรม
- ตอนที่ 3 : ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

ตอนที่ 1 : ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม 19 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน รวมทั้งจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ลดความประหม่าเขินอาย และตื่นเต้นของผู้เรียน ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ภาษา หรือใช้ภาษาในระดับพื้นฐานเท่านั้น เช่น การทักทาย หรือแนะนำตนเอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในระดับที่ยากขึ้นต่อไป

2. กิจกรรมฝึกการฟัง-พูด (Listening and Speaking Activities) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้ทั้งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ (Integrated Activities) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง-พูด ร่วมกับทักษะการอ่าน หรือการเขียน รวมทั้งทบทวนโครงสร้างประโยคต่าง ๆ ที่เคยเรียนมาแล้วในรูปแบบของเกม หลังจากที่ได้ฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง รวมทั้งฝึกการสนทนาในระดับพื้นฐานแล้ว

4. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งคำพูดและกริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดอย่างสร้างสรรค์ และใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดในการแสดง สมาชิกในกลุ่มปรึกษากันเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทที่จะแสดง โดยให้เวลาในการซักซ้อมและมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มคอยให้คำปรึกษา จากนั้นแต่ละกลุ่มจะผลัดกันออกมาแสดงกลุ่มละ 10 นาที

5. กิจกรรมคำศัพท์ (Vocabulary Activities) เป็นกิจกรรมที่ทดสอบความจำและทบทวนคำศัพท์ต่าง ๆ ตามระดับความรู้ของผู้เรียน ทั้งในด้านสะกดคำ การออกเสียง และความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อน

6. กิจกรรมเสริม (Fillers) เป็นกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งเน้นความสนุกสนาน เสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ เช่น การร้องเพลง หรือการร้องเพลงที่มีท่าทางประกอบ

จากกิจกรรมทั้ง 6 ประเภทข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมและเกมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 19 กิจกรรม ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรมและเกมทางภาษา

ประเภท	กิจกรรม	ลักษณะ
1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity)	1. Throw the Ball	กิจกรรมรวม
	2. Birds in the nest	กิจกรรมรวม
	3. Body Writing	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
2. กิจกรรมฝึกการฟัง-พูด (Listening and Speaking Activities)	1. I Went to the Market	กิจกรรมรวม
	2. Chinese Whisper	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
	3. Guess the Word	กิจกรรมกลุ่มย่อย
3. กิจกรรมทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ (Integrated Activity)	1. Don't Burst my Balloon	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
	2. Leading the Blind	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
	3. Picture Matching	กิจกรรมกลุ่มย่อย
	4. Fly Swatter	กิจกรรมกลุ่มย่อย
	5. Hot Seat	กิจกรรมกลุ่มย่อย
	6. Running Dictation	กิจกรรมรวม
	7. What are the Differences?	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
	8. Yoga	กิจกรรมรวม
4. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play)	1. Skits	กิจกรรมกลุ่มใหญ่
	2. Karaoke Contest	กิจกรรมรวม
5. กิจกรรมคำศัพท์ (Vocabulary Activities)	1. Scavenger Hunt	กิจกรรมกลุ่มย่อย
	2. Categories Game	กิจกรรมกลุ่มใหญ่

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภท	กิจกรรม	ลักษณะ
6. กิจกรรมเสริม (Fillers)	Song : Okalahoma Mixture Collecting Money Hokey Pokey If you're happy Head, Shoulders, Knees and toes I	กิจกรรมรวม

หมายเหตุ

- กิจกรรมรวม หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน
ทั้งกลุ่ม
- กิจกรรมกลุ่มใหญ่ หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 8-10 คน
- กิจกรรมกลุ่มย่อย หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน

ตอนที่ 2 : ตารางการจัดกิจกรรม

PCC English Camp Schedule, 2011

Day 1	Activities	Staff
1300-1400	Registration	
1400-1415	Opening Ceremony/Introduction	
1415-1430	Welcoming Homeroom/ Meet your teacher	
1430-1500	Throw the Ball	Mr.David Elbot
1500-1600	Birds in the Nest/Body Writing	Ms.Nancy F. Magsipoc
1600-1700	Break Time/Check in / Unpacking	Miss Theresa Eves
1700-1800	Relaxing Time	Mrs.Sarunporn Naka
1800-1900	Dinner Time	Mrs.Warinnara Intapuriya
1900-1930	Karaoke Preparation	Miss Pintip Mahasuntipiya
1930-2030	Karaoke Contest	Miss Sunanta Pairin
2100	Bed Time	
Day 2	Activities	
0600-0700	Morning Exercise	
0700-0800	Breakfast	
0800-0900	Morning Homeroom Song: Hokey Pokey Oklahoma Mixture	
0900-1030	Scavenger Hunt	Remark:
1030-1045	Morning Break	- This schedule may be changed for appropriate situations.
1045-1115	Categories Game	
1115-1200	What am I? /Riddles	
1200-1300	Lunch time	
1300-1330	Chinese Whisper	
1330-1400	I went to the Market	
1400-1430	Snake Words	
1430-1445	Break Time	
1445-1500	Song: Collecting Money	

Day 2	Activities	Staff
1500-1600	Skits Preparation I	
1600-1700	Relaxing Time	
1700-1800	Dinner Time	
1800-1830	Yoga	
1830-2000	Skits Show	
2100	Bed time	
Day 3	Activities	
0600-0630	Morning Exercise	
0700-0800	Breakfast	
0800-0900	Morning Homeroom/ Don't Burst My Balloon	
0900-1030	Rotation Activities Base 1: Hot Seat Base 2: Fly Swatter Base 3: Running Dictation	
1030-1045	Break Time	
1045-1115	Text Matching	
1115-1200	Closing ceremony / Prizes and Certificates	
1200	Lunch	
1300	Questionnaires	
1400	Bye bye	

ตอนที่ 3 : ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking)

1.1 Throw the Ball

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการทักทายและการแนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ลูกบอลเล็กๆ 1 ลูก

วิธีดำเนินการ :

1. นักเรียนยืนรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่
2. วิทยากรยืนตรงกลางวงกลม ถือลูกบอล แนะนำตัวเอง(ชื่อเล่น) และบอกสิ่งที่ชอบหนึ่งอย่าง
I am and I like red roses. แล้วส่งลูกบอลไปยังนักเรียนที่อยู่ทางขวามือ
3. นักเรียนที่ได้รับลูกบอลต้องพูดชื่อของครูและสิ่งที่ชอบ Her/his name's and she/he likes red roses. แล้วจึงแนะนำตัวเองและบอกสิ่งที่คุณชอบหนึ่งอย่าง แล้วส่งบอลให้คนที่อยู่ทางขวามือ ทำอย่างนี้ไปจนครบรอบวง คนอื่น ๆ ต้องตั้งใจจำชื่อและสิ่งที่เพื่อน ๆ ชอบ
4. เมื่อครบรอบแล้ววิทยากรรับบอลและบอกชื่อและสิ่งที่คุณชอบของนักเรียนที่อยู่ทางซ้ายมือแล้วโยนบอลไปในทิศทางตรงข้ามกับตนเอง คนที่รับบอลได้ต้องรีบพูดชื่อและสิ่งที่คนที่ส่งบอลมาให้ชอบให้เร็วที่สุด นักเรียนทุกคนจะต้องมีโอกาสทั้งรับและโยนบอล คนที่บอกชื่อเพื่อนและสิ่งที่คุณชอบไม่ได้ต้องออกจากเกม

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

Teacher Dialog: Everyone, please stand in a big circle. My name is (say name) and I like red roses. (Turn to the student on your right hand) Now you say “Her name is (teacher’s name) and she likes red roses. Then tell us your name and one thing you like. It can be anything, sports, animals, fruits etc. So every time you tell us the name of the person before you and what does he/she like then your name and what you like.

(ปรับจาก : Maley, A. and Duff, A. (1986). Drama Techniques in Language Learning.

Cambridge University Press. และจาก Introduction Circle: Phibun English Camp 2008, page 16, Foreign Department, Phibunmangsan School)

1.2 Birds in the Nest

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกทักษะฟัง พูด ภาษาอังกฤษ
 : 2. เพื่อฝึกการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

เวลา : 20 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนเรื่องจำนวนนับที่เป็นตัวเลข
2. สาธิตโดยให้นักเรียนหันหน้าเข้าหากันแล้วจับมือกันเป็นคู่ เรียกว่า The nest เพื่อนอีก 1 คน เป็นนก (the bird) เข้าไปอยู่ระหว่างมือเพื่อนที่สมมุติเป็นรัง นักเรียนสามารถเป็นได้ทั้งนกและรัง
3. ให้นักเรียนทำวงกลมวงใหญ่ หันหน้าเข้าหาวิทยากรในวงกลม ทำซ้ายหัน (Turn left) เดินตามเข็มนาฬิกา ร้องเพลงไปประมาณ 1 รอบ ครู เป่านกหวีด สั่ง Four birds in the nest (นก 4 ตัว ใน 1 รัง) นักเรียนต้องรีบเข้ากลุ่ม เมื่อได้แล้วให้นั่งลง วิทยากรนำกิจกรรมสัก 3 ครั้ง ครั้งต่อไปนักเรียนที่หารังเข้าไม่ได้ต้องมาเป็นผู้ออกคำสั่งแทนวิทยากร

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

Teacher Dialog:

Everyone, please stand in a big circle and listen to me. Now I am going to demonstrate the nest and the bird. You can be both the nest and the bird. If you want to be a nest, please hold your friends' hands up in the air like a bird's nest. And if you want to be a bird, you sit in the middle of your friends' hands (a nest). Walk clockwise in a circle. When the teacher says "Four birds in a nest," you and your friends run to act like the bird or the nest depending on your idea and sit down. So every time the teacher says the different number of the birds you have to find the new nest. If you cannot find the nest you must be the game leader instead.

(ปรับจาก : ขจิต ฝอยทอง <http://gotoknow.org/blog/yahoo/28058> (2553).

1.3 Body Writing

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
: 2. เพื่อฝึกการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

เวลา : 20 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 8 – 10 คน
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังจะแข่งกันสร้างตัวอักษรด้วยการใช้ร่างกาย โดยอาจจะยืนหรือนอนก็ได้ ซึ่งจะเริ่มจากตัวอักษรเดี่ยวๆ ไปจนถึงคำศัพท์สั้นๆ โดยกล่าวว่า “You are going to make a letter by using your body” “Everyone in the group has to help each other by using and parts of your body to create a letter or a word.”
3. วิทยากรบอกตัวอักษรง่ายๆ ที่นักเรียนเพียงคนเดียวสามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น ตัวอักษร I หรือ T จากนั้นจึงให้สร้างตัวอักษรที่ต้องให้นักเรียนร่วมมือกันสร้าง เช่น A หรือ N โดยให้เวลาประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้นักเรียนร่วมมือกันสร้างตัวอักษร โดยออกคำสั่งว่า “Move yourself into “I” เป็นต้น
4. จากนั้นวิทยากรให้นักเรียนสร้างตัวอักษรเป็นคำศัพท์สั้นๆ เช่น card หรือ tent เป็นต้น
5. วิทยากรและพี่เลี้ยงเดินดูว่ากลุ่มใดปฏิบัติได้ดีมาก โดยให้กลุ่มอื่นๆ ดูและให้เหตุผลด้วยว่าทำไมจึงคิดว่าทำได้ดี

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ฟิลิปส์ (2545). กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา)

2. กิจกรรมฝึกการฟัง-พูด (Listen and Speaking Activities)

2.1 I Went to the Market

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ภาพเสื้อผ้าหรือสิ่งของต่าง ๆ ที่หาซื้อได้ในตลาด หรือของตัวอย่าง จำนวน 30 ชิ้น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ วิทยากรแจกภาพสินค้าหรือของตัวอย่างให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 ชิ้น/ภาพ โดยให้วางไว้ข้างหน้าแต่ละคน โดยออกคำสั่งว่า "Sit in a big circle. I'm going to give each student a piece of thing that you can buy at the market. Then you have to put it in front of you, Make sure you know what it is."

2. วิทยากรสาธิต โดยทำเป็นกำลังเดินจ่ายตลาดอยู่ในวง ผู้นำต้องซื้อของที่ตนต้องการที่วางอยู่ข้างหน้านักเรียนโดยเดินไปรอบๆ วงและเรียกชื่อของที่ตนต้องการซื้อ เช่น ถ้าต้องการซื้อปากกาและหวี ก็ให้กล่าวว่า "Yesterday I went to the market, I bought...(a pen and a comb)..." นักเรียนที่มีปากกาและหวีวางข้างหน้าจะต้องยืนขึ้นและเดินตามผู้นำไป หลังจากผู้นำซื้อของเสร็จก็จะพูดว่า "Then my basket was broken." ผู้นำและนักเรียนที่เดินตามทุกคนจะต้องรีบวิ่งไปหาที่นั่ง โดยจะมีผู้ไม่มีที่นั่งหนึ่งคน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้นำในรอบต่อไป โดยออกคำสั่งว่า "One of the students<called leader> has to act like walking at the market and buying things by calling out what to buy according to the things put in front of each student. For example, if the leader wants to buy a pen and a comb, he/she has to say, "Yesterday I went to the market, I bought...<a pen and a comb>....." Then the students who have got a pen and a comb in front of them have to stand up and follow the leader. After finishing shopping the leader will say, "Then my basket was broken." The leader and the students with the pen and the comb have to find a seat. The one who doesn't get the seat must be the leader for the next round.

3. เกมดำเนินไปเรื่อยๆ จนทุกคนได้มีส่วนในการเล่น

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีค่ายภาษาอังกฤษ)

2.2 Chinese Whisper

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและจดจำภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ประโยคภาษาอังกฤษที่ฟังยากๆ เช่น

- She sells sea shells on the sea shore.
- Betty Botter bought some butter.
- Peter Piper picked a peck of pickled pepper.

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเรียงแถวตอนเป็นกลุ่ม
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนคนแรกของแต่ละกลุ่มจะออกมาฟังประโยคที่วิทยากรพูด และต้องพยายามจดจำประโยคดังกล่าวให้ได้ภายในเวลา 20 วินาที หลังจากนั้นจะต้องวิ่งกลับไปยังกลุ่มของตนและกระซิบบอกประโยคที่ได้ยินมาแก่เพื่อนคนที่ยืนถัดไป เพื่อนคนดังกล่าวก็ต้องบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินให้แก่เพื่อนคนถัดไป จนถึงนักเรียนคนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มที่ต้องออกมาข้างหน้าและบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินมาให้วิทยากรและเพื่อนๆ ฟัง โดยออกคำสั่งว่า "Each group stands in line. The first student of each group has to come out and listen to a sentence from me" "Then you have to remember the sentence within 20 seconds. Then go back to your group and whisper what you have just heard to your friend next to you. Then that student has to whisper it to the next student until the last student who has to come out and tell the class what he/she has heard."

3. วิทยากรเปลี่ยนประโยคในรอบต่อไปเรื่อยๆ

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

2.3 Guess the Words

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายและทายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 50 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย (3 คน)

วัสดุอุปกรณ์ : กระดาษโปสเตอร์แข็งสำหรับทำบัตรคำชุด A ชุด B และชุด C จำนวนอย่างละ 20 ใบที่มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษใบละ 1 คำ

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน กลุ่มละ 2 คน โดยให้คนหนึ่งของแต่ละกลุ่มมาเลือกชุดคำ A B หรือ C นักเรียนคนแรกจะทำหน้าที่ใบ้คำ ส่วนคนที่ 2 ทำหน้าที่ทายคำ โดยออกคำสั่งว่า “Choose two members of your group to draw a set of words. In each set there are 10 words. The first student will describe the words and the second one will guess the words. You are not allowed to say the part of the word directly but you can explain by using another word that can substitute such as a synonym or an antonym, the opposite of their definition. The time limit is 15 minutes.

2. ให้นักเรียนที่ทำหน้าที่ใบ้คำ หันหน้าไปหาเพื่อน โดยออกคำสั่งว่า “The first student stands face to face with your friend.”

3. วิทยากรแจกบัตรคำชุด A B และ C ให้กับผู้ใบ้คำครั้งละ 1 ชุด โดยห้ามให้ผู้ทานคำเห็น โดยอธิบายว่า นักเรียนมีเวลา 15 นาทีในการใบ้คำและทายคำทั้งหมด 10 คำ หากใบ้ไม่ได้หรือทายไม่ได้ให้พูดว่า “ผ่าน” โดยออกคำสั่งว่า “You have 15 minutes to describe and guess 10 words. The one who describe the words has to describe them in English. If you cannot describe or guess the word you have to say “pass” loudly in order to let the judges and your friends hear too”

4. กลุ่มใดที่ทายคำศัพท์ทั้งหมด 20 คำได้ก่อนหรือได้คะแนนมากที่สุด จะเป็นกลุ่มที่ชนะ “The group finishing guessing all the words first or get the higher score will be the winner”

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

3. กิจกรรมทักษะสัมพันธ์หรือบูรณาการ (Integrated Activities)

3.1 Don't Burst My Balloon

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม (แยกชาย-หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ลูกโป่ง 30 ลูก
2. แผ่นกระดาษเล็กๆ 30 แผ่น แต่ละแผ่นเขียนคำถามหรือคำตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ : ม้วนหรือพับแผ่นกระดาษคำถามและคำตอบที่เตรียมไว้และนำมาใส่ในลูกโป่ง ลูกละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรแจกลูกโป่งให้นักเรียนคนละ 1 ลูก และให้นักเรียนเป่าลูกโป่งของตนเอง และผูกไว้ที่ข้อเท้า โดยออกคำสั่งว่า "Blow up the balloon and tie it to your ankle."

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนจะมีแผ่นกระดาษ 1 แผ่นอยู่ในลูกโป่งของตนเอง ทุกคนจะต้องพยายามเหยียบลูกโป่งของเพื่อน เพียงคนละ 1 ลูก เพื่อนำแผ่นกระดาษที่อยู่ในลูกโป่งของเพื่อนมาอ่านข้อความ หลังจากนั้นพยายามเดินหาคู่ของตนที่ได้แผ่นกระดาษที่มีคำถามหรือคำตอบของข้อความในกระดาษของตน เช่น นักเรียนอาจได้แผ่นกระดาษที่เขียนว่า "How old are you?" นักเรียนจะต้องเดินตามหาเพื่อนที่มีข้อความในกระดาษที่ว่า "I'm 15 years old" โดยออกคำสั่งว่า There is a piece of paper in your balloon. You have to burst the balloon of your friend and at the same time try to protect vent your own balloon from being stamped on. When you can break your friend's balloon, you pick up a paper which has a question or answer written on it. If you have the question paper such as "How old are you?", you have to walk around and try to ask your friend the question in order to find your pair who has the right answer on his/her paper, That is "I'm 15 years old"

3. เมื่อจับคู่คำถามคำตอบของตนได้ ให้นักเรียนทั้งคู่นั่งลง คู่ใดเสร็จก่อนจะเป็นคู่ที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า "When you find your pair, you have to sit down. The winner will be the pair finished first."

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Asher J.J. (1982). Learning Another Language Through Action. Cambridge University Press.)

3.2 Leading the Blind

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและบอกทางเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ผ้าปิดตา และเชือกฟางสำหรับกั้นทางเดิน

2. ชุดคำสั่ง จำนวน 5 คำสั่ง

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 10 คน โดยให้นักเรียน 1 คนเป็นผู้บอกทางและนักเรียนที่เหลือต้องถูกปิดตา และเดินทางทาง โดยออกคำสั่งว่า "Get into groups of 10. One student will tell the direction to the rest of your group who will be blind-folded and search for the way."

2. ปิดตานักเรียนที่จะเดินทาง และพานักเรียนไปยังทางสถานที่ที่เตรียมไว้ โดยให้นักเรียนผู้บอกทาง บอกทางเป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อนเดินไปสู่เส้นชัย โดยต้องผ่านอุปสรรคต่างๆ โดยออกคำสั่งว่า "One student of each group has to tell the direction correctly to help your friends find the way to the destination."

3. กลุ่มใดเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า "The winner is the group whose blind-folder reaches the destination first."

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Maley, A and Duff, A. (1986) Drama techniques in a Language Learning. Cambridge University Press.)

ชุดคำสั่ง

1. From the start, go straight on ten steps.
2. Turn right and turn left again and walk five steps forward.
3. Walk over the puddle two giant steps.
4. Walk five steps ahead and sit down
5. Stand up and walk quickly four steps start from left to right.

3.3 Picture Matching

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายรูปภาพเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่ติดแผ่นภาพ จำนวน 8 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม
2. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่เขียนคำบรรยายภาพ จำนวน 8 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 8-10 คน วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับแผ่นกระดาษคนละ 1 ใบ บางคนอาจได้ภาพ บางคนอาจได้คำบรรยาย เมื่อรับมาแล้วทุกคนห้ามให้เพื่อนในกลุ่มเห็น โดยกล่าวว่า “Every student will get a piece of paper. Some will get a picture on it and some will get one with caption. Don't let your friend see your paper”

2. ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยาย โดยนักเรียนที่มีภาพต้องอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่อยู่ในภาพให้กับเพื่อนๆ แต่ละคนในกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่มีคำบรรยาย ก็จะต้องอ่านคำบรรยายนั้นให้เพื่อนแต่ละคนในกลุ่มเช่นกัน จนกว่าจะได้พบคู่ของตน โดยมีเวลา 15 นาที โดยออกคำสั่งว่า “You have 15 minutes to search for your partner by matching pictures with their captions. The ones who have pictures must find their pairs by describing their pictures to their friends in the group. The ones who have captions must read the captions to their friend as well until they can find their pairs.”

3. กลุ่มใดจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยายได้ครบก่อนจะเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The winner is the group finishing matching first”

วิธีประเมินผล :

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรึบจาก: Cartoon Strip, p.56, Peter Watcyn-Jones (2000). Fun Class Activities 1: Game and Activities with Laughter.: Pearson Education Limited.)

3.4 Fly Swatter

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้ว

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดานไวท์บอร์ด หรือ กระดาษโปสเตอร์อ่อน จำนวน 1 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม
2..ปากกาเขียนกระดาน แปรงลบกระดาน
3..ไม้ตีแมลงวัน 1 อัน

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5-10 คน วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับเลือกเป็นตัวแทนในการออกมาหาคำศัพท์ที่วิทยากรพูดหรือใบ้คำให้ โดยคำศัพท์ต่าง ๆ จะเขียนไว้บนกระดานแล้ว
2. ให้ตัวแทนหันหลังให้กระดานพร้อมไม้ตีแมลงวันในมือ เมื่อวิทยากรพูดคำศัพท์ให้ตัวแทนหันกลับมาค้นหาคำศัพท์ที่ได้ยินบนกระดานเมื่อพบให้ตีด้วยไม้ตี คนที่ตีก่อนได้ 1 คะแนน โดยมีกฎว่าห้ามตีคู่แข่งด้วยไม้หรือห้ามกันคู่แข่งด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
3. การแข่งขันรอบแรกครูอาจพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษตรง ตัว รอบที่สองอาจพูดภาษาไทยให้นักเรียนหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รอบที่สามอาจให้ความหมายของคำหรือใบ้คำใบ้แทนการพูดตรง ๆ

(The teacher writes the target words on the board. Tell the students in each group to takes turn to play a game to compete with the other group. Give the representative of each group a fly swatter; ask two of them to turn their back to the board. When they get ready the teacher says a word. One of them tries to touch the word by their fly swatter. The one who touches the word first get one point. For round two the teacher may give the clues instead of a single word. Make sure every student has a chance at the board.

วิธีประเมินผล :

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก: <http://www.teachingenglish.org.uk/try/activities/fly-swatter-game>

3.5 Hot Seat

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้ว ฝึกใช้คำตรงข้าม คำเหมือนและคำจำกัดความอธิบายความหมายของคำศัพท์

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดานไวท์บอร์ด หรือ กระดาษโปสเตอร์อ่อน จำนวน 1 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม
2. ปากกาเขียนกระดาน แปรงลบกระดาน
3. เก้าอี้ 3 ตัว สำหรับตัวแทนแต่ละทีม

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5-10 คน วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งหันหน้าเข้าหากระดาน หนึ่งในกลุ่มจะได้รับเลือกเป็นตัวแทนในการออกมานั่งที่เก้าอี้ Hot Seat โดยนั่งเผชิญหน้ากับเพื่อนสมาชิกและหันหลังให้กระดาน
2. วิทยากรเขียนคำศัพท์หนึ่งคำที่เตรียมไว้จากรายการคำศัพท์ เขียนให้ชัดเจนบนกระดานให้สมาชิกพยายามอธิบายคำศัพท์นั้นโดยใช้คำอื่นที่ใกล้เคียง เช่น คำตรงกันข้าม คำเหมือน คำจำกัดความ ฯลฯ
3. ตัวแทนกลุ่มที่ Hot Seat พยายามฟังและเดาคำศัพท์ หากถูกต้องจะได้หนึ่งคะแนน
4. การแข่งขันมีไปที่ละรอบโดยแต่ละทีมจะสลับสับเปลี่ยนคนมานั่งที่เก้าอี้ ทีมที่มีคะแนนสูงสุดเป็นผู้ชนะ

(The teacher splits the class into different groups. (Two is best , but if you have a large class, any number could be used) Sit students facing the board. Take an empty chair-one for each group and put it in front of the board, facing the group members. These chairs are the 'hot seats'. Then get one member from each group to come up and sit in that chair so they are facing their team-mates and have their back to the board. The teacher writes the target word in the board and the group's members try to describe that word and the student who sits at the chair try to guess the word. The first hot seat student who says the word wins a point for their group. Each student from each group takes turn to sit in a chair then the teacher writes the next word....

วิธีประเมินผล :

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ(ปรับจาก:

<http://www.teachingenglish.org.uk/try/activities/hot-seat>)

3.6 Running Dictation

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทความหรือบทอ่านสั้น ๆ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : บทความหรือบทอ่านสั้น ๆ จำนวน 1 เรื่อง 3 ชิ้น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มให้เลือกคนอ่าน และคนเขียน คนเขียนมีเพียง 1 คนที่เหลือจะสลับกันเป็นคนอ่าน
2. คนอ่านวิ่งไปอ่านส่วนหนึ่งของเรื่องที่ติดอยู่ที่ผนังห้องเท่าที่ตนจำข้อความหรือประโยคได้ แล้วรีบวิ่งมาบอกให้คนเขียนเขียนประโยคหรือข้อความลงในกระดาษที่จัดไว้ ผู้อ่านไม่สามารถเขียนแต่สามารถช่วยสะกดคำให้ได้ หากจำไม่ได้ต้องวิ่งกลับไปอ่านเองอีกครั้งหนึ่ง
3. ผู้อ่านที่เหลือวิ่งไปอ่านเรื่องแล้วมาบอกให้ผู้เขียนเขียนต่อจนจบเรื่อง ทีมที่เขียนเรื่องเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ วิทยากรสั่งว่า "Work in groups. In each group, there must be some readers and a writer. Each of the reader of each group will run to a text, read and memorize a part of it. As quickly as possible, they will run back and dictate the text to the writer in their group. The writer writes while the runners take turn going back and forth to read more of the text. This goes on until it is fully copied. The group that finishes first wins."

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก: <http://www.ajarnforum.net/vb/the-classroom/34524-english-camp-activities.html>)

3.7 What are the differences?

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบรรยายภาพ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : Worksheet A (ภาพที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาพB) และ Worksheet B (ภาพที่มีลักษณะใกล้เคียงกับภาพ A)

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

4. ให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ แบ่งเป็น A และ B โดยให้นักเรียนA รับภาพ A นักเรียนที่เป็น B รับภาพ B
5. นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากัน ไม่ให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็นภาพของตน ถามและตอบเกี่ยวกับภาพของตนเพื่อหาความแตกต่าง10ตำแหน่ง และทำเครื่องหมายไว้ในใบงานของตนด้วย คู่ใครหาครบ 10 แห่งให้ตะโกนว่าเสร็จแล้ว วิทยากรจะไปตรวจคำตอบให้ หากถูกต้องก็จะเป็นผู้ชนะ โดยวิทยากรสั่งว่า “Work in pair, you are As and Bs , I will give you your section of the worksheet, A or B and you have to sit facing your partner. Ask each other questions and say the answers to find the differences and mark these on your sheet. The pair who has finished first and finds all the difference places is the winner.
3. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนทั้งสองคนเปรียบเทียบ Worksheet A และ Worksheet B ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อตรวจสอบคำตอบด้วยตนเองอีกครั้ง โดยออกคำสั่งว่า “Then let's compare worksheet A with worksheet B.”

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : C. Nixon and M. Tomlinson. (2001). Primary Activity Box: Game and activities for younger learners. Cambridge University Press.)

3.8 Yoga

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกายและคลายเครียด

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนนั่งเป็นแถวตอน แถวละ 8-10 คน

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนกำลังจะออกกำลังกายโดยการเล่นโยคะ โดยวิทยากรจะออกคำสั่งง่ายๆ และจะนำนักเรียนปฏิบัติ โดยให้นักเรียนค่อยๆ ปฏิบัติตาม โดยออกคำสั่งว่า “You are going to exercise through doing yoga. I will give simple instructions and lead you what to do. Then you have to follow me.”

3. วิทยากรจะค่อยๆ เปลี่ยนท่าไปเรื่อยๆ โดยการออกคำสั่งให้นักเรียนได้บริหารให้ทั่วทั้งร่างกาย เช่น

- Sit straight;
- Hands in laps
- Eyes straight ahead
- Roll shoulders back
- Head to the left
- Toes up and down
- Breathe in deeply
- Inhale/ Exhale
- Close your eyes
- Extend your hands forward / sideward/ upward/ downward

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน.)

4. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play)

4.1 Skits

วัตถุประสงค์ : นักเรียนแสดงละครสั้นเป็นภาษาอังกฤษได้

เวลา : 10 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : เสื้อผ้า กาว เชือกฟาง สีเทียน ชูดแต่งหน้า วิกผม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม หัวหน้ากลุ่มจับฉลากเลือกเรื่องที่จะแสดง
2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผน จัดเตรียมเขียนบท วัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องการ ฝึกซ้อมการแสดงละครสั้นในเวลา 1 ชั่วโมง โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการแสดง
3. เวลาในการแสดง 10 นาที
4. มีคณะกรรมการตัดสินการแสดง

Teacher dialog:

1. The teacher will divide the students into 3 groups. Group leaders will draw lots for the topic.
2. Each group will meet together to plan and prepare all necessary things within one hour.
3. Leaders should let all group members participate and get involved in the skit.
4. Time limit for presentation is 10 minutes only
5. During the presentation, judges will determine whose group is the best.

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Pibun English Camp: Foreign Department, Phibunmansahan School, (2008))

4.2 Karaoke Contest

วัตถุประสงค์ : นักเรียนร้องเพลงภาษาอังกฤษได้อย่างสนุกสนาน

เวลา : 10 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : คอมพิวเตอร์ ซีดีเพลง ไมโครโฟน วิทยุเทป

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกเพลงที่จะร้องและกำหนดตัวนักร้องและแดนเซอร์ เวลาในการฝึกซ้อม 30 นาที
2. แต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผน จัดเตรียม วัสดุ อุปกรณ์ที่ต้องการ ฝึกซ้อมการร้องเพลงและแดนเซอร์โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. เวลาในการแสดง 5 - 10 นาที
4. มีคณะกรรมการตัดสินการแสดง

Teacher dialog:

1. The teacher will divide the students into 3 groups.
2. Each group will decide who will be their singer/s or dancers.
3. Once called to sing, the singer/s should present on stage.
4. Time limit for presentation is 5-10 minutes.
5. Audience will participate for judging.

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Pibun English Camp: Foreign Department, Phibunmansahan School, (2008))

5. กิจกรรมคำศัพท์

5.1 Scavenger Hunt

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับชนิดของคำและคำคุณศัพท์

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ใบงาน สำหรับทำกิจกรรม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 8-10 คนนั่งเป็นแถวตอนแล้วแจกแบบกรอกข้อมูล Scavenger Hunt อธิบายวิธีการออกไปหาสิ่งต่าง ๆ ที่กำหนดในแบบฟอร์มในสถานที่ด้านนอก รอบๆ ค่าย ให้เวลา 20 นาที ในแต่ละหัวข้อ กลุ่มใดสามารถหาคำที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นได้จะได้คะแนนพิเศษ 1 คะแนนต่อ 1 คำ ตามเวลาที่กำหนด โดยให้นำมาส่งที่วิทยากร เพื่อตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง โดยออกคำสั่งว่า “Your job is to walk around and find something to put on each blank space. You can put many answers for each space. Try to find something that no one else will put. If each group has a word that no one else has, that group gets one point. The group with the most points wins.”

วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Pibun English Camp: Foreign Department, Phibunmansahan School, (2008))

Scavenger Hunt Worksheet

Your Group..... DateTime.....

Directions: Walk around and find something that fit the categories below. If your group has words that no one else has, you get one extra point.

1. Find something big: _____
2. Find something soft: _____
3. Find something yellow: _____
4. Find foods that are white : _____
5. Find something you find in or on trees: _____
6. Find something that are open: _____
7. Find jobs that don't use computers: _____
8. Find things you can do with a friend: _____
9. Find something in the classroom : _____
10. Find something that are hot: _____
11. Find ways that people use to travel: _____
12. Find something that come in twos: _____
13. Find things that run: _____
14. Find something that is green : _____
15. Find something that are often washed: _____

5.2 Categories Game

1..วัตถุประสงค์: เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนและจัดหมวดหมู่คำศัพท์ตามหัวเรื่องต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว

2..เวลา : 30 นาที

3..การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

4..วัสดุอุปกรณ์: ใบงาน สำหรับทำกิจกรรม จำนวน 3 ชุด

5..วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 8-10 คน
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนกำลังจะจัดหมวดหมู่คำศัพท์ที่เหมาะสมกับหัวข้อแต่ละหัวข้อในเวลาที่กำหนด โดยให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันระดมสมองว่าคำใดน่าจะอยู่ในหมวดหมู่ใด หมู่ใดจัดได้เสร็จก่อนและสามารถให้เหตุผลว่าทำไมจึงจัดเข้าหัวข้อนั้น เป็นผู้ชนะ
3. วิทยากรแจกใบงานให้แต่ละกลุ่ม กำหนดเวลา 10 นาที สำหรับชุดที่ 1 ชุดแรกครบกำหนดเวลา วิทยากรเก็บใบงาน ตรวจสอบถามจากกลุ่มที่เหลือว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับคำแต่ละคำภายใต้หัวข้อที่กำหนด สรุปคะแนน
4. แจกใบงานชุดต่อไป...

Procedure:

1. Ask the students to sit in a circle (8-10 person per circle)
2. Explain that the students will put the given words by categories with in 10 minutes.
3. Students help each other in each group to put the words under the right categories.
4. The group that finishes first will explain why words were categorized in such a way. And they get the extra points for being able to explain.
5. When time's up, the teacher collects the worksheets and gives them another set of words. (3 sets)
6. The group with the highest score wins.

6..วิธีประเมินผล :

จากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Categories 1 (2002): www.onestopenglish.com. Macmillan Publishers Ltd.)

6. กิจกรรมเสริม (Fillers)

Songs

6.1 Oklahoma Mixture

Oh! we charge to the left, and we charge to the right
 And we walk and we walk and we walk all night.
 On the heel and the toe and a half way round.
 On the heel and the toe and the new friend's found.

6.2 Collecting Money

We are gathering today to come and play with soul and heart.
 The girls value one baht (Repeat 2 times)
 The boys are smart fifty satangs.

6.3 Hokey Pokey

You put your right hand in
 You take your right hand out
 You put your right hand in
 And then you shake it all about
 You do a hokey pokey
 And you turn yourself around
 That's what it's all about

Substitute:

Left hand
 Right / Left foot
 Right / Left hip
 Right / Left shoulder

6.4 If you're happy

If you're happy and you know it,

clap your hands.

If you're happy and you know it,

clap your hands.

If you're happy and you know it,

And you really want to show it

If you're happy and you know it,

clap your hands.

Substitute:

stamp your feet

snap your fingers

nod your head

shout "Hurray"

do all five

6.5 Head, Shoulders, Knees and Toes

Head, shoulders, knees and toes,

knees and toes.

Head, shoulders, knees and toes,

knees and toes.

Ears and eyes and mouth and nose

Head, shoulders, knees and toes,

knees and toes.

(ปรับจาก : Pibun English Camp: Foreign Department, Phibunmansahan School, (2008))

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
เกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
แบบบันทึกคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

The Speaking Test

Format:

This speaking test is an oral face-to-face assessment.

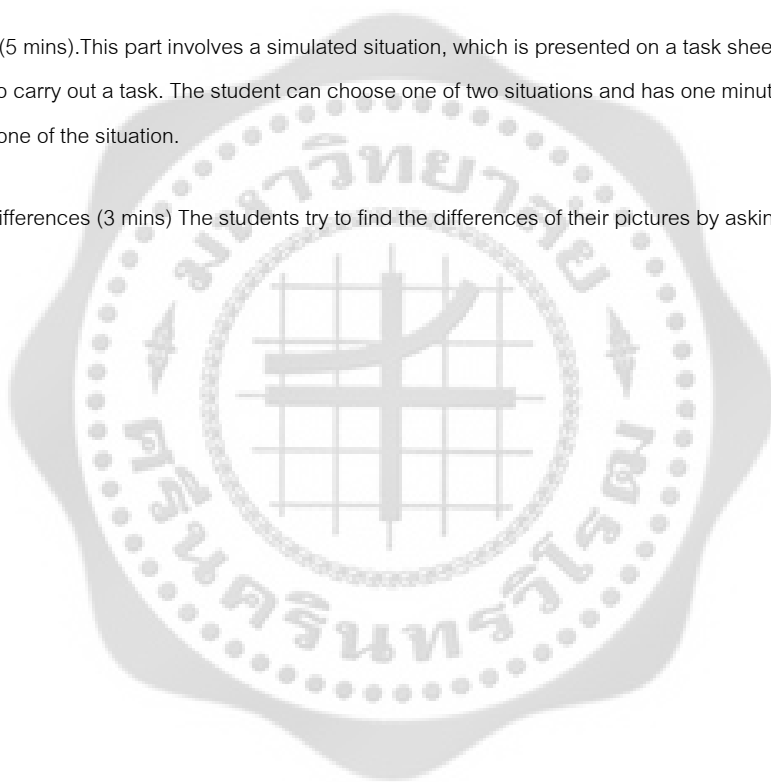
Description:

The test is conducted for a pair of student by a single examiner. The test has three parts and lasts a maximum of 13 minutes.

Part 1: Interview (5 mins). This is a face-to-face interview with the examiner where students are expected to answer questions about themselves, their work or their studies, and their interests.

Part 2: Role-play (5 mins). This part involves a simulated situation, which is presented on a task sheet and the student has to take on roles to carry out a task. The student can choose one of two situations and has one minute to prepare a short conversation on one of the situation.

Part 3: Find the differences (3 mins) The students try to find the differences of their pictures by asking and answering their pairs.

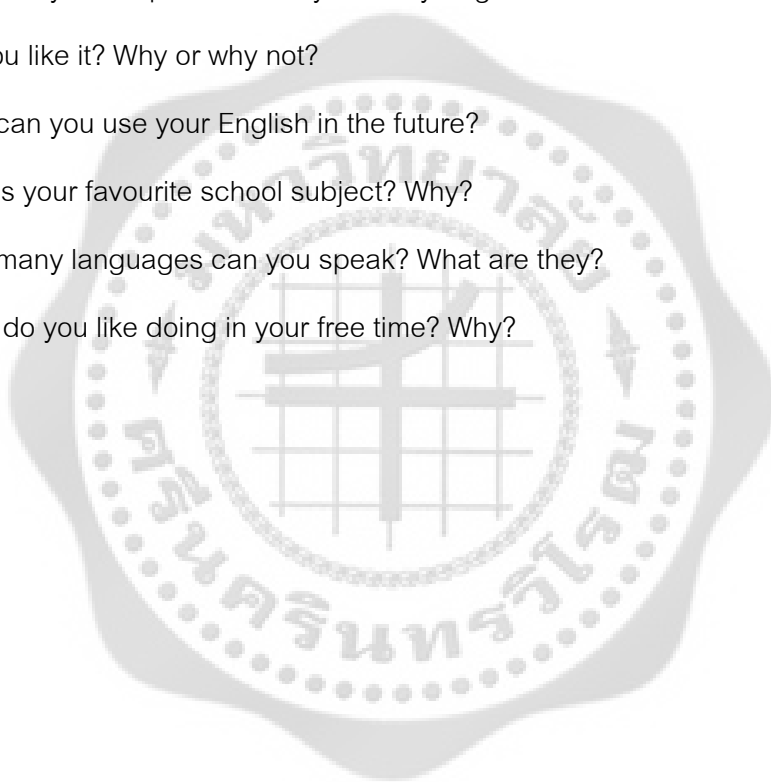

Speaking Test

Task 1: Interview

Directions: Interview a pair of students asking the following questions.

1. What's your name?
2. How do you spell it?
3. Where do you live/ come from?
4. Why did you choose to study at this school?
5. How many hours per week do you study English at school?
6. Do you like it? Why or why not?
7. How can you use your English in the future?
8. What's your favourite school subject? Why?
9. How many languages can you speak? What are they?
10. What do you like doing in your free time? Why?

Speaking Test

Task 2: Role-play

Directions: There are two situation cards. Let a pair of students choose one card and decides who want to be A or B. Give them one minute for preparing their role. The examiners check how well they do while they are performing the role-play using the form given.

STUDENT A : ROLE CARD 1:

You are a customer in a bakery shop. You want a birthday cake for a friend. He or she likes chocolate.

STUDENT B : ROLE CARD 1:

You are a shop assistant in a bakery shop. You have many kinds of cake, but not chocolate cake.

STUDENT A: ROLE CARD 2:

You are going to London to study English at the "World Language School". You phone the receptionist of the language school to find out some information.

You need to find out:

- the day and time that the course starts
- the address of the school
- directions to the school from the nearest train station

Answer the questions that the receptionist asks.

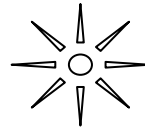
Write the information and draw a map to the school on the paper that be given.

Notepaper	
School address –	
Start date -	Time –
Map -	

STUDENT B: ROLE CARD 2:

You are **the receptionist** at the “World Language School”. A new student phones you to find out some information about the course and the way to come to school. Use the information below to answer the student’s questions.

Train Station

ABC Hotel

World Language School

56 Elm Road,

London

NW1

Course starts:

21st August, 09.00

You need to complete the registration card for the new student. Ask questions to find the information.

World Language School
New Student Registration

Name:
.....

Date of Birth:
.....

Telephone:
.....

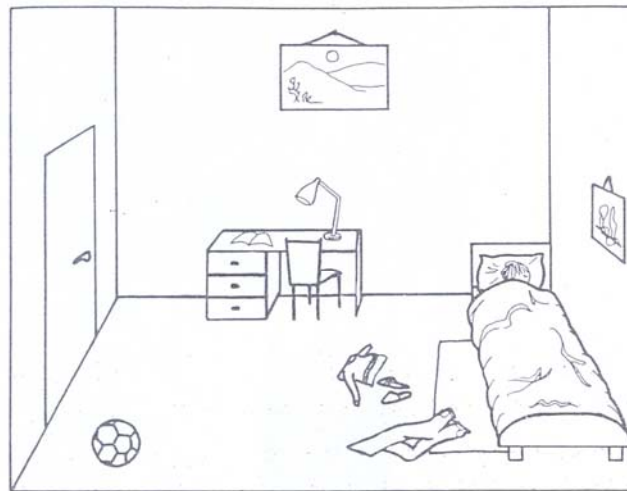
Email:
.....

Address:
.....

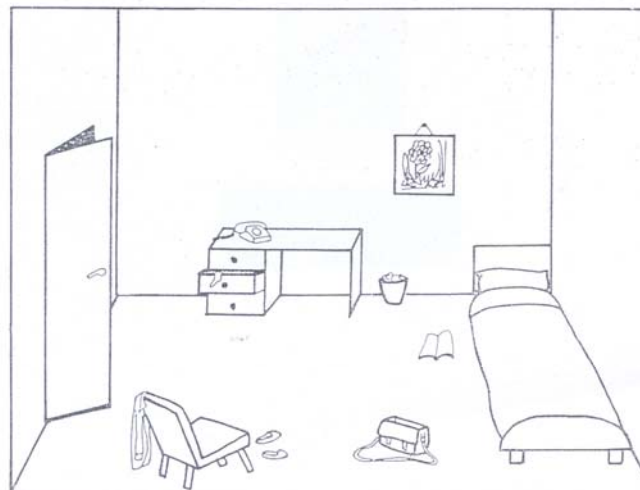
Task 3: Find the differences

Directions: Find at least five important differences. Ask and answer about your picture.

Picture for student A

Picture for student B

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูด

ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์	ระดับคะแนน
ดีมาก	<ul style="list-style-type: none"> - พูดได้ตอบอย่างคล่องแคล่วมั่นใจและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่อง ที่สนทนา - การออกเสียงชัดเจนมาก - การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดเล็กน้อยและไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อ ความหมาย - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดีมากโดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง 	9-10
ดี	<ul style="list-style-type: none"> - พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา - การออกเสียงชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์ยังมีที่ผิดบ้าง - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดี ใช้คำศัพท์ได้ตอบได้ถูกต้องแต่ ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ 	7-8
ปานกลาง	<ul style="list-style-type: none"> - พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา - การออกเสียงยังไม่ชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก - สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้พอใช้ ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ ที่ต้องการในขณะที่พูด 	5-6
อ่อน	<ul style="list-style-type: none"> - พูดได้ตอบได้เล็กน้อย - การออกเสียงไม่ชัดเจน - การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมากและมีผลต่อการสื่อสาร - สื่อความหมายโดยใช้คำพูดประเภท Yes / No หรือคำเดียว ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด 	3-4
อ่อนมาก	<ul style="list-style-type: none"> - พูดได้ตอบโดยใช้คำตอบที่แสดงว่าเกือบจะไม่เข้าใจเรื่องราวที่ กำลังสนทนา - การออกเสียงไม่ชัดเจนมาก - การใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด - ไม่สามารถใช้คำศัพท์สื่อความหมายได้ 	1-2

ที่มา : ปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของคลาร์ก (Clark. 1972) ออลเลอร์ (Oller. 1979: 320 - 323) แฮร์ริส (Harris. 1990: 84) และหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป.)

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับ ผู้วิจัย ครูชาวต่างประเทศ

ประเมินครั้งที่.....วันที่.....

ชื่อ-สกุลผู้ประเมิน.....

ชื่อ-สกุลนักเรียนที่รับการประเมิน.....กลุ่ม.....ห้อง.....

คำชี้แจง ให้กรอกคะแนนลงในช่องว่างที่ตรงกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

หัวข้อที่ประเมิน	Task 1 : Interview						Task:2 Role-play						Task3: Find the differences					
	5	4	3	2	1	Total	5	4	3	2	1	Total	5	4	3	2	1	Total
						(10)						10						10
1. ความคล่องแคล่ว นักเรียนสามารถพูด ได้ตอบในขณะที่ทำ กิจกรรมได้อย่าง คล่องแคล่วและเหมาะสม																		
2. การออกเสียง นักเรียนสามารถออกเสียง ได้ถูกต้องและชัดเจน																		
3. การใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ นักเรียนสามารถพูดเป็น ประโยคเพื่อสื่อ ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้																		
4. การใช้คำศัพท์ นักเรียนสามารถใช้ คำศัพท์ได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับสถานการณ์																		
รวม																		

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

()

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ○ นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ○ ครูพี่เลี้ยง

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ โดยทำเครื่องหมาย

(✓) ลงในช่องที่กำหนดตามความคิดเห็นของท่าน

ตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้: 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง, 4 = เห็นด้วย, 3 = ไม่แน่ใจ, 2 = ไม่เห็นด้วย, 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ ลักษณะของกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและนักเรียนสามารถปฏิบัติได้					
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม					
3. สนุก ไม่เครียดเหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียน					
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
5. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อ ความหมายได้อย่างอิสระ					
6. ทำท่าย กระตุ้นให้นักเรียนอยากทำกิจกรรม					
วิธีดำเนินกิจกรรม					
7. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน					
8. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม					
9. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่องและชัดเจน					
10. การจัดกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม					
ประโยชน์ของการร่วมกิจกรรม					
11. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้					
12. ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ					
13. ช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดโดยรวม					

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้ท่านตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่ท่านชอบมากที่สุด คือ เพราะ
2. กิจกรรมที่ท่านชอบน้อยที่สุด คือ เพราะ
3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ที่มา: ปรับจาก นิธิวดี โพธิ์จักษ์ (2549 : 98-99)

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จำนวนนักเรียน 30 คน ตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 จากการประเมินจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 3 คน

คนที่	คะแนน		D	D ²
	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)		
1	13.67	25.67	12.00	144
2	13.67	27.00	13.33	177.69
3	16.33	28.67	12.33	152.11
4	12.33	24.00	11.67	136.11
5	16.33	29.67	13.33	177.78
6	16.67	29.67	13.00	169.00
7	11.33	25.33	14.00	196.00
8	13.33	27.33	14.00	196.00
9	16.33	29.33	13.00	169.00
10	14.33	27.33	13.00	169.00
11	11.67	26.33	14.67	215.11
12	11.67	25.33	13.67	186.78
13	12.00	25.00	13.00	169.00
14	11.67	25.33	13.67	186.78
15	17.67	29.33	11.67	136.11
16	16.33	29.33	13.00	169.00
17	16.00	28.67	12.67	160.44
18	11.33	25.33	14.00	196.00
19	11.00	24.67	13.67	186.78
20	11.00	24.33	13.33	177.78
21	11.67	24.33	12.67	160.44
22	15.33	28.67	13.33	177.78
23	11.67	25.00	13.33	177.78
24	10.67	24.00	13.33	177.78
25	12.67	26.00	13.33	177.78
26	12.33	24.00	11.67	136.11
27	12.67	24.00	11.33	128.44
28	14.33	26.00	11.67	136.11
29	11.00	24.00	13.00	169.00
30	13.00	26.67	13.67	186.78
	400.00	790.33	390.33	5098.47
	13.33	26.34	13.01	169.95

ตาราง 5 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรม	คะแนนความคิดเห็นของ				ΣR	IOC	แปล ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ						
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1) Throw the Ball	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
2) Birds in the Nest	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
3) Body Writing	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
4) I Went to the Market	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้	
5) Chinese Whisper	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
6) Guess the Word	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
7) Don't Burst my Balloon	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
8) Leading the Blind	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้	
9) Picture Matching	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
10) Fly Swatter	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้	
11) Hot Seat	0	1	1	2	0.60	นำไปใช้	
12) Running Dictation	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
13) What are the Differences?	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
14) Yoga	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
15) Skits	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
16) Karaoke Contest	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
17) Scavenger Hunt	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
18) Categories Game	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	
19) Songs	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้	

ตาราง 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ประเด็นที่ต้องการ	ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	แปลความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3					
ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ ข้อมูลทั่วไป	ข้อ 1	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 2	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 3	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 4	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้		
	ข้อ 5	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 6	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 7	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 8	1	0	0	1	0.30	ปรับปรุง		
	ข้อ 9	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้		
	ข้อ 10	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้		
ตอนที่ 2 การแสดงบทบาท สมมติตามสถานการณ์	สถานการณ์ ที่ 1	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้		
	สถานการณ์ ที่ 2	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้		
	สถานการณ์ ที่ 3	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้		
	สถานการณ์ ที่ 3	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้		
ตอนที่ 3 หาความแตกต่าง ของภาพ	ภาพชุดที่ 1	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้		
	ภาพชุดที่ 2	1	1	1	3	0.60	นำไปใช้		
	ภาพชุดที่ 3	1	1	1	3	0.60	นำไปใช้		

ตาราง 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
 ค่ายภาษาอังกฤษต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็นของ					แปล ความ หมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ΣR	IOC	
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	1	1	0	3	1.00	นำไปใช้
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	0	1	1	2	0.60	นำไปใช้
5. กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถของ นักเรียน	1	0	0	1	0.30	คัดออก
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้
7. กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดของ นักเรียน	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย	1	0	1	2	0.60	นำไปใช้
9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา	1	1	0	2	0.60	นำไปใช้
10. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
11. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
12. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	0	1	1	2	0.60	นำไปใช้
13. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	0	0	1	1	0.30	คัดออก
14. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้
15. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	1	1	1	3	1.00	นำไปใช้

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางศรัณย์ภรณ์ นาคา
วันเดือนปีเกิด	2 มีนาคม พ.ศ. 2507
สถานที่เกิด	อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 3 / 5 หมู่ 6 ตำบลหนองข้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ. 2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 5 จาก โรงเรียนสตรีวิทยา 2
พ.ศ. 2528	บธ.บ. (การบริหารทั่วไป) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2554	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ